

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

VAR VEYA
YOK OLMA
SAVAŞINDA

**MILLET
MUZAFFER
OLACAKTIR**

17 AĞUSTOS 1971

YIL:2 SAYI: 81

Bir yorum

Hristiyanlık Filipin Müslümanlarına Hunharca zulmediyor

Filipinler Pasifik Okyanusunda bir adalar grubudur. Başkenti Manila olup Malezya ve Endonezya ile komşudur. Ülkede dört milyon civarında müslüman vardır. Genellikle güney filipin adalarına yerleşmişlerdir. Halkının yüzde yetmişinden fazlasının katolik olduğu Filipinler, kara emperyalizmin kara gölgelerinin düştüğü ülkelerden birisidir. Filipinlerde dört milyona yakın müslüman bugün yokedilmekle karşı karşıya bulunmaktadır.

Avusturya Birleşik Haber Ajansının, Filipinlerin başkenti Manila'dan verdiği 22/6/1971 tarihli bir habere göre 70 kadar müslüman camide ibadet ederken silâhlı bir sürü çapulcu hristiyanın baskınına uğrayarak hunharca katledilmiştir. Camide hunharca katledilenler arasında çok sayıda kadın ve çocuğun da bulunduğu bildirilmiştir.

Endonezya'da intişar etmekte olan «KIBLAT» gazetesi 6/4/1971 sayılı nüshasında Filipin iktidar partisi başkanı Touda lo Natividad'a atfen yayınladığı bir haberinde hristiyanların sokak çarpışmalarında şehid ettikleri yüz kadar müslümanın kullarını keserek «kutsal su» içine koyduklarını bildirmişlerdir.

Yine 22 haziranda Manila'ya gelen haberlere göre iki köyde 10 müslüman diğer bölgelerde ise 61 müslüman katledilmiştir. Hristiyan çapulcular ayrıca güney Filipinlerde bir müslüman okuluna da saldırmışlardır. (1)

Dün Anadolu'da, Balkanlarda, ve yavru vatan Kıbrıs'ta kara emperyalizmin temsilcileri kara papazların öncülüğünde yapılan katliam ve terör hareketleri aynen Filipinler'de yeniden uygulanmaktadır.

Filipinler'e İslamiyet hemen hemen beş asır önce girmiştir. 16. yüzyılda sömürgeci İspanyollar adalar halkını silah zoruyla hristiyanlaştırmaya çalışmış ve ne kadar cami mevcutsa hepsini yakmıştır. Tarih bir zamanlar Manila'nın Raca Süleyman isminde bir müslüman tarafından idare edildiğini kaydetmektedir. İspanyollar Filipin adalarına gelmeden önce Filipinler de Endülü's gibi bir müslüman ülkesiydi. Fakat Filipinler bugün uzak doğuda hristiyanlığın penceresi olarak bilinir.

Gerçekten de Filipinler Vatikan'ın Asyadaki gözbebeğidir. Halkın %70'den fazlası katolik olup Vatikanın tesirleri büyüktür.

Her hristiyan tarikatının kendi kiliseleri vardır ve kendi gazetelerini çıkarmaktadırlar. Müslümanlar müstesna olmak üzere bütün Budistler, Singhler, Hindu ve yahudiler de hristiyanlarla aynı eşit haklara sahiptirler.

Müslümanlar, Filipinde ilk cuma namazını ancak 1954'den sonra yani İspanyol emperyalizminin adalardaki bütün İslam eserlerini tahrip etmesinden takriben 350 sene sonra kılabilmişlerdir.

Yahudiler ise 16. 17. yüzyıllarda İspanya'dan Engizisyon mahkemelerinden kurtulmak için Filipinlere yerleşmişlerdir. Bu ilk yahudi göçünü 1870, 1880, 1898 ve 1914 yıllarında dünyanın pek çok yerinden gelen göçler takip etmiştir. 1919 da Filipinlerde sionist kongresi yapılmıştır. Filipin yahudilerinin büyük bir çoğunluğu başkenti Manila'da oturmaktadır (2) Buradaki yahudi cemaatinin küçük olmasına rağmen ülke içinde ekonomik ve siyasi tesirleri büyüktür.

Geçtiğimiz haziran ayında Manila'daki yahudi toplumunun kışkırttığı hristiyan çapulcularının saldırıları daha da kanlı bir vaziyet almıştır. Çarpışmaların odak merkezi «Lana del Sur» ve Kuzey Katabatao bölgeleridir. Manila Times gazetesinin bildirdiğine göre Hamlet dağlarındaki çarpışmalar sırasında yüzden fazla müslüman ve hristiyan ölmüştür. Bugün Filipinler bir iç savaşın eşiğine doğru gitmektedir.

Hristiyan ve Müslümanlar arasında meydana gelen çarpışmalar kuzeyli Hristiyan kabilelerin güney Filipinlerde Müslümanlara ait olan topraklara Katolik Markos hükümeti ve Manila Yahudi cemaatinin marifetiyle yerleştirilmelerinden sonra patlak vermiştir.

Markos hükümeti iki yüzlülük içinde beryandan Hristiyan çapulcuları teşvik ederken bir yandan da 70 müslümanı katledenleri n bulunması için elli bin peso yani 124 bin lira vaatmektedir.

Güney Filipinli Müslümanlar 946 yılından beri ayrı, bağımsız bir devlet için mücadele vermektedir. Bu hareket genel olarak «Siyah gömlekli» adıyla bilinmektedir. Filipinlerde bir iç harbin patlaması halinde, Endonezya ve Malezya'nın müdahalesi kaçınılmaz olacaktır. Filipinlerde kara emperyalizmin kara temsilcisi Filipin kilisesi başkanı son hadiselerle ilgili olarak şöyle demiştir:

«Tanrıya çok şükürler olsun ki Filipinler'de müslümanlar birleşememişler ve aralarında ihtilafa düşmüşlerdir. Müslümanların İslamiyeti yeni kabul edenlere yardımcı bulunmamaları iyi bir şans olarak nitelendirilebilir. Müslüman teşkilatlar mürtedlere yardım etmiyor. Aksi takdirde Afrika'da olduğu gibi burada da kaybederdik» (3) Hristiyanlık her yerde korku içindedir. İnsan bünyesinin aykırı olmanın verdiği korku

1) The Muslim World July 24, 971

2) The Jewish Encyclopedia, Page 152324

3) The Muslim World July 10, 971

Ben Gourion Dünya Yahudiliğine Yeni Direktifler Veriyor

«1987 de benim tasavvuruma göre, dünyanın panoraması şöyle bir şekil alacaktır. Soğuk harp geçmişe ait birşey olarak unutulacaktır. Rusya'da daha fazla hürriyet elde etmek için aydınların artan iç baskısı ve bunun yanında halk

rin ve bugünün artan tesiri Amerika Birleşik Devletlerini bir refah devleti haline koyabilir.

Batı ve Doğu Avrupa, Sosyalist ve demokratik bir rejime malik otonom devletler federasyonu olacaktır.

Birleştirilmiş bir EURASIA (Avrupa - Asya) devleti olarak, SSCB müstesna olmak üzere bütün kıtalar bir dünya ittifakı içinde birleştirilmiş olacaktır.

Uluslararası bir polis teşkilatı kurulacak ve bütün ordular ilga edilecektir. Böylece dünyanın hiçbir yerinde savaş olmayacaktır.

Kudüs'te Birleşmiş Milletler, Kıtalar federatif birliğine hizmet için bir peygamberler türbesi kuracak ve burası beşeriyet yüksek mahkemesinin yeri olacaktır.

Kıtalar arasındaki ihtilâflar İshaya kitabının bildirdiği gibi çözümlenecektir.

Yüksek tahsil dünyadaki her vatandaşın vazgeçilmez hakkı olacaktır.

Gebeliği önleyici hap Çin'de ve Hindistan'da nüfus artışını önleyecektir. 1987 de ortalama insan ömrü 100 seneye ulaşacaktır.»

NOT: Yahudinin dünya devleti ideali en açık şekilde Ben Gurion'un sözlerinde ifade edilmektedir. Eğer milletler uyanmazsa yahudi tahta kurulumak istiyor ama milletler de işte uyanıyorlar...

LOOK, JANUARY 16,
VOL 26 NO. 2

Ben Gurion

kitlelerinin hayat seviyelerini yükseltmek için yapacakları baskı, Sovyetler Birliğinin tedricen demokrasizasyonuna yol açabilir.

Öte yandan işçilerin, çiftçilerin

— Deutsche National Zeitung'dan alınmıştır. 6 Ağustos 1971.

Bu dava, Türk Milletinin Varlık Davasıdır

83 sanığın muhakeme edildiği mahkemede, savcı Yarbay Fırat'ın okuduğu iddianame üzerinde ehemmiyetle durulacak hususları ortaya koymaktadır. Her ne kadar elimizde iddianamenin bir kopyesi yok ise de, gazetelerde intişar eden özetlerin dahi incelenmesi, bu hususta fikir verecek mahiyettedir. Sayın savcı, davayı T. C.K. nun tecziye ettiği suçlar yığını olarak görmemekte, haklıdır. Bu sebepten savcılık, görülmekte olan davanın Türk milletinin hür yaşama davası, haysiyet davası, rejim davası olduğunu, ifade etmiş bulunuyor. Ve bu davanın, beynelmül komünizmin ve yurdumuzdaki kızıl kuyruk-larının uyguladığı ihanet stratejisi bilinmedikçe, manalandırılmayacağını ifade ediyor. Okuyucularımız bilirler ki, bu iki ana tez millî mücade-lenin iki seneden beri, her fırsatta ortaya koy-duğu görüştür.

Moskova ajanlarının, Türkiye'deki kızıl kuy-ruk-ların ve komünizmin dümen suyuna girmiş kozmopolitlerin, korkakların, bencillerin, politi-ka madrabazlarının ve bir kısım muhteris bu-nakların «aşırı uçlar», «sivri uçlar», «olur böyle şeyler», «işgal ve boykot aynı şeydir» diye iğ-renc yalanları ortalığı kapladığı hengamede; kü-çüm-senen tedhiş hareketlerinin kızıl ihtilâlin ön hazırlığı olduğunu ve içinde bulunduğumuz şart-ların, var olmak, ya da yok olmak meselesi ha-linde bulunduğunu açıklamak, basın faaliyet-i-mizin temel hedeflerinden biri olmuştur.

Daha 1968 senesinin baharında, İstanbul so-kak-larını, «Ey millet evlâdı! Ya kurtulacak, ya yok olacaksın» feryadı ile dolduran Millî Müca-dele toplantılarının davet afişleri, karşılaştığımız elîm vaziyeti, Türk milletine ilân ediyordu. Bu kesiksiz feryad, milletin kızıl ihtilâlin bataklığına yuvarlanmasına, manî olan sebeplerin ba-sında gelmektedir. Yakın tarih bunu kesin ola-rak belirtecektir.

Şimdi okuyucularımız hafızalarını yoklasın-lar. Ve aşağıdaki satırların kendilerine neler ha-tırlattığını düşünsünler. «Bu dâva, asırlar boyu bütün dünyaya, insanlık, fazilet medeniyet... der-si vermiş; gelenek ve göreneklerine bağlı şanlı bir millet'in davası, varolmak veya yok olmak savaşı veren Türk'ün haysiyeti davasıdır.» «...Bu açıklamalarla, gidilen yolun ne kadar yanlış ol-duğu... bu karanlık yolda ilerleyenlerin hüsrana, başarısızlığa uğradıkları, tecrübeye (komü-nist tecrübesine) sahne olan milletlerin, çok ız-dırıp, tehlikeli safhalar geçirdikleri, rejimin (komünist rejimin) tatbik şekillerinin insan hak ve hürriyetleri ile bağdaşmadığı görülecektir.» «Bu açıklamalar ve örnekler ile, yalnız davamızı rahat ve kolay bir şekilde takdim etmiş olmak-la kalmayacağız, aynı zamanda, böyle menfur bilince ve fiile sahip kimselerin, milletimizin başına nasıl korkunç badireler açmak istedikle-rini belirtecek, şanlı tarih olan şehitlerimizin ruhları ile beraber, Türk'ün hiç bir zaman komü-nist olmayacağını haykırarak, tescil edeceğiz.»

Bu satırlar, sağcı bir yayın organının yazı-larından alınmış değildir. Bu sözler savcılık ma-kamının iddianamesinde, ortaya konan gerçek-lerdir. Ve seneler boyu bütün vatanseverlerin ısrarla ortaya koyduğu gerçeklerdir. Bu gerçek-lerin bütün zihinleri aynı ulvî gayenin etrafın-da toplaması, gerçekten güçlü ve demokratik bir Türkiye'ye doğru gidişte bir pusula hizmeti gör-mesi mukadderdir. Bugün gerçekler nasıl savcı-lık makamı vasıtasıyla dile geliyorsa, yarın bü-tün meşru müesseselerin karar ve icraatında da belirecektir.

Bu husustaki kesin kanaatimizi ifade ettik-ten sonra, üzerinde düşünülmesi gereken mev-zua gelelim. Üzerinde düşünülecek hususları bir birini takip eden sualler halinde sıralamak müm-kündür. Acaba Türkiye'de bir kısım kızıl kuy-ruğun parlattığı ihtilâl ateşi, Türkiye'de sosyal krizin mi ifadesidir? Yoksa Türkiye'de komü-nizm gibi menfi cereyanlar bu kabil hareketle-rin mi sebebidir? Komünizm Türk milletinin bu

gün mukaddes bildiği herşeyi yok etme gayesin-de, yıkıcı bir cereyan olduğuna göre önlenmesi mümkün müdür? Ve mümkünse nasıl?

1968 Mayısına, yani üniversite işgallerine kadar komünist hareket, son derece mahdud sa-yıda aydını tesir altına alan bir hareketti. Tür-kiye üzerindeki bütün tesiri, 200.000'i biraz aş-kın şahıstan rey koparabilmesi ve üniversite çev-resinden de belki de birkaç yüzü geçmeyecek sempatizan avlayabilmesinden ibaret kalmıştı. Ancak 1968 mayısında bütün Avrupa'da moda-la-şan talebe hareketleri, ümit uyandıran bir mo-del olarak beliriyordu. Siyasî iktidar ve ona bağlı icra kuvveti ise tam bir mesullyetsizlik içinde idi. Üniversite idaresi ise mefluctu. Tür-kiye'de üniversite hadiselerinin gelişmesinde, inanç durumu ve fikir seviyesi ne olursa olsun, yükselme imkânı bulamayan üniversite görevli-lerinin büyük payı bulunmaktadır. Hülâsa, üni-versite çevresinde beliren huzursuzluklara ek olarak, Avrupa'da başarı ile uygulanan üniversi-te işgalleri, siyasî iktidarın aczi, ve üniversite idaresinin laçkalaşması karşısında, Türkiye'de işgaller yavaş yavaş komünist tedhişçilerin eline geçti. Ve tam iki sene boyunca, işgaller günün hareketi oldu. İşgale karşı kayanlar veya muha-lifler, nasıl tasfiye kaabilse öylece tasfiye edil-diler.

Şunu kesin olarak söyleyelim ki, üniversite-de talebenin ihtiyaçlarını tam karşılayan, onu gerçekten millî olan bir eğitimle yetiştiren bir düzen kurmak hareketi tam başarı kazansaydı, bu tedhiş hareketlerin zuhurunun sadece ihtî-mâl derecesi düşmüş olacaktı. Yoksa sosyal ve ekonomik tatminin en üst derecesinde bile, ru-hî sıkıntılar, anormallikler bulunacaktır. Hem de inanç, kültür ve moral eğitiminden geçmediği nisbette, sosyal refahın artışı ile ters orantılı olarak, kriz derinleşebilir.

1968 den beri 2 sene boyunca devam eden kızıl ihtilâl provalarını, Türkiye'de var olan sos-yal ve ekonomik krize bağlayıverip, işin içinden çıkmak, haysiyetli bir davranış değildir. Devrin iktidarı ile birlikte, muhalefetin namî lideri bu iğrenç hareketi, siyasî iktidara tırmanmak veya kalabilmek gibi, basit bir hesabın tahterevallisi haline getirmeselerdi, bir avuç köpeği neredey-se kahraman haline getirecek mesullyetsizlik, bil-gisizlik ve hareketsizlik illetini, tedavi kabul et-mez bir ur gibi taşımaları, bu üniversite ha-diseleri adını alan şirretlik üç günlük mesele idi. Elbette bu hastanın şiddetli ağrılardan kur-tulmasını temin için yapılan ilk müdahaleye benzetilebilir. Ondan sonra, hastayı sıhhate ka-vuşturacak tedbirlerin alınması gelir.

Bu hadiselerin zeminini, Türkiye'deki sosyal ve ekonomik kriz teşkil etti diyelim. Ancak ha-diselerin seneler boyu sürmesi ve kanlı bir hal almasının mesulleri, muhteris politikacılar ol-muştur. Ve bunların başında İnönü - Demirel ikilisi gelmektedir.

Türkiye'de komünizmi yok etme hareketi, şüphesiz birbirini tamamlayan bir tedbirler man-zumesinin ısrarla tatbiki neticesinde başarıya ulaşacaktır. Milletimizle, komünist teşkilâtlar arasında sürüp giden şu savaşta, mücadelenin seyrine tesir edecek olan, kendi kuvvetlerimiz ve düşman kuvvetleri hakkında tedbirleri alma-lıyız. İnsanın bünyesine ve milletimizin karak-terine uygun olarak, milletimizin hayat şartla-rını ıslah etmek gayesiyle sosyal ve ekonomik tedbirler; milletimizi ayrılmaz ve mukaddes bir birlik halinde tutmak üzere, inanç, ümit, sabır gibi hasletlerini yüceltmek, mükemmel ahlâkı yerleştirmek, millî idealleri uyandırmak ve dinî suuru sağlamlaştırmak ve millet düşmanlarının hareket ve gayelerini ve mücadele şekillerini bi-lerek, mukabil tedbirler alma icraatı ile birleş-mesi milletnin hayatını ıslah hareketinin temeli olmalıdır.

Bu tedbirler birlikte alınmazsa, yeni hüsrân-lar mukadderdir Sakınız!

Milletin iman, ahlâk, kül-tür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî MİLLÎ DAVA MECMUASI

7 AĞUSTOS 1971

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURİNAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ :

Babiâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

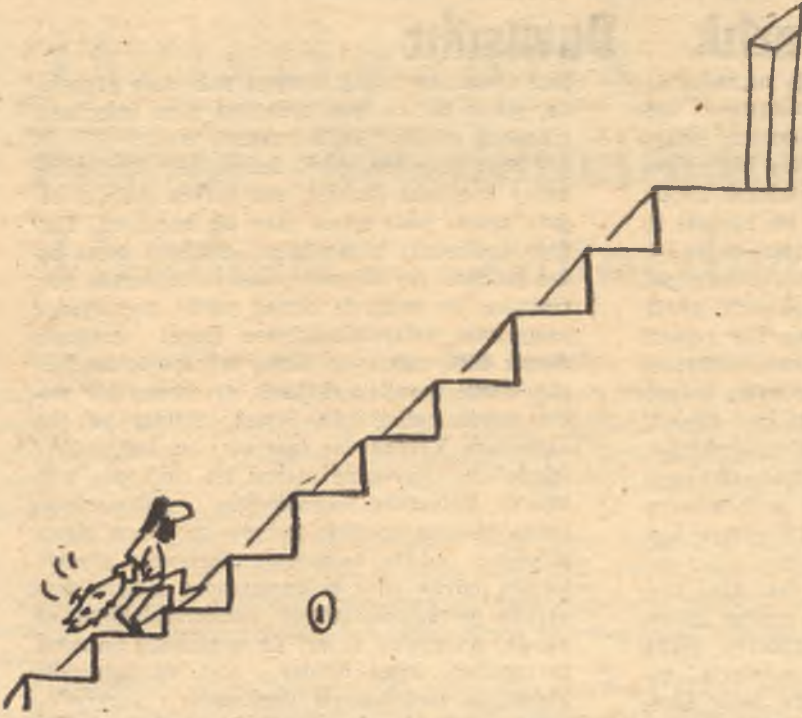
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Bir senelik : 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

YURT DIŞI :

Yıllık : 96 Lira
Altı Aylık : 48 Lira
Üç Aylık : 25 Lira
FİATİ: 150 KURUŞ

«Türkün Haysiyet Davası»nın iddianamesi

Aşağıdaki satırlar, Sıkıyönetim 1 numaralı mahkemesinde Askerî Savcı Yarbay Selahattin Fırat'ın iddianamesinden alınmıştır.

«...Bu dâva, asırlar boyu bütün dünyaya insanlık, medeniyet, fazilet ve üstünlük dersi vermiş; gelenek ve göreneklerine bağlı şanlı bir milletin dâvası, varolmak veya yok olmak savaşını veren Türk'ün haysiyeti dâvasıdır.

Bu dava, milletçe hür yaşamak, hür kalmak dâvasıdır.

İkame etmiş olduğumuz kamu davasının mahiyetini, olaylarını, geçirdiği safhaları, cuntanın, örgüt mensuplarının ne yapmak, nereye varmak istediklerini, metod, taktik, stratejilerini, tedhiş gayelerini, bütün yıkıcı faaliyetlerini, rejimin geçirdiği büyük tehlikeyi anlayabilmek, bir birini takip eden eylemleri değerlendirebilmek için, Atatürkçülüğü işarette, Marksizm-Leninizm, Maoizm'i izahta, bunların Latin Amerika'daki, Bolşevik Rusya'daki, Kızıl Çin'deki örneklerini kısaca açıklamakta, komünist rejimlerin halen tatbik şekillerini belirtmekte fayda görülmüştür.

Esasen davanın mahiyetli, olayların ciddiyet ve önemi bu açıklamaları yapmayı zorunlu kılmıştır.

Zira; bu açıklamalar ile, gidilen yolun ne kadar yanlış olduğu, tarihte pek çok örnekleri görüldüğü gibi, bu karanlık yolda ilerleyenlerin hüsrana, başarısızlığa uğradıkları, tecrübeye sahne olan milletlerin, devletlerin çok ızdıraplı, tehlikeli safhalar geçirdikleri, rejimi tatbik şekillerinin insan hak ve hürriyetleri ile bağdaşmadığı belirecektir.

O zaman, dâvamıza esas ve mesnet teşkil eden bu örgütün ve meydana getirdiği müessif olayların aynı paraleilde ilerlediği, aynı taktik ve stratejinin uygulanarak aynı neticelere varmak, proleter bir ihtilâlî, proleter bir dünya hegemonyasını gerçekleştirmek amacını güttüğü ve nihayet, cürüm teşkil eden suç unsurlarının çok açık ve seçik olarak teşekkül ettiği anlaşılacaktır.

Bu açıklamalar ve örnekler ile, yalnız davamızı

zı rahat ve kolay bir şekilde takdim etmiş; isbatlamış olmakla kalmayacağız; aynı zamanda; böyle menfur bilince ve fiile sahip kimselerin, milletimizin başına nasıl korkunç bâdireler açmak istediklerini behirtecek, şanlı bir tarih olan şehitlerimizin ruhları ile beraber, Türk'ün hiçbir zaman komünist olmayacağını, olamayacağını haykırarak, tescil edeceğiz.

Komünizm, 1848 yılında Karl Marks ve Friedrich adlı iki Almanın «Komünist Manifestosu» denilen beyannameyi neşrettikleri zaman başlamıştır. Marks'ın görüşünde iki temel fikir vardır. Birinci fikir, yeryüzündeki bütün maddelerin devamlı bir değişmeye tâbi oldukları ve birbirleriyle tenâküz halinde bulunduklarıdır. Bu değişmeye Marks, «Diyalektik» ismini vermiştir. Diyalektik en ön plânda gelen fikri ise; tekâmül fikridir. Komünistler bilhassa münnevverleri aldatmak bakımından diyalektikten istifade ederler.

Komünizmin; 1— Dünyayı maddeden ibaret kabul etmek, 2— Sınıf mücadelesini iktisadî zaviyeden mütalaa etmek, 3— Komünist olmayan bütün devletlerin yok edilmesini hedef tutmak, 4— Komünist olmayan bir devletin yıkılması için de elastiki bir yol takip etmek. 5— Bütün dinlerin ilgasını hedef tutmak, 6— Dünya çapında bir komünist ihtilâlini gaye edinip yine bütün dünyayı içine alan bir komünist cemiyetini tahayyül etmek gibi yönleri vardır.

Gerçek olan şudur ki; hiçbir yerde komünist partileri, halkın serbest oyu ile iktidara gelmiş durumda değildir. Dünya üzerindeki bütün komünistler, milliyetleri ne olursa olsun birbirlerinin ayındırlar. Devlet ve milliyet anlayışları yoktur. Beynelmilel komünizm cereyanına mensup bulunan bütün komünistlerin ders gördükleri kitaplar, eğitildikleri insanlar müşterektir ve güttükleri dâvalar birdir. İş başına geçtikleri zaman vilâyet teşkilâtlarını, mahallî idareleri lâğvedeceklerdir. Şayet bir emlak sahibi iseniz, fabrikanız, değirmeniniz ve atölyeniz var

sa bunlar elinizden muhakkak alınacaktır. Emlak ve sermaye sahipleri, «Halk Mahkemesi» huzuruna çıkartılarak «istismarcı» olarak mahkum edilecektir. İdama mahkum edilmeyecek kadar şanslı olanlar temerküz kamplarını boylayacaktır. Özel emlak mülkiyeti diye bir hak tanınmadığı için şayet eviniz ve eşyanız var ise; bunlar elinizden alınacaktır. Aile müessesesine saygı ve sadakat aranmaz. Aile bağları çok zayıf ve hatâ hiç yoktur.

Komünistler, bugün mevcut olan hükümet sistemini veya bu sistem parçalarından hiçbirini yerinde bırakmayacaktır. Son birkaç yıl içerisinde onlar, esasen komünizme ve komünistlere muhalefet edecek unsur ve teşekküller, tesbit etmişlerdir. İsimleri liste halinde hazırlamışlardır. Darbe olur olmaz derhal onlara vaziyet edilecektir. Polis kuvvetleri yerine, adına «Kızıl Muhafızlar» diyecekleri bir teşkilât kurulacaktır. Bu, Kızıl Muhafız mensupları en kısa zamanda memleketin her köşesine süratle yayılacak; özel emlak, otellere, tesislere el konularak komünist parti mensuplarına arzolanacaktır. Müsaade olmadıkça İstanbul'da oturan bir kimse Ankara'ya; İzmir'de oturan İstanbul'a ziyaret için gidemeyecektir. TRT emirlerinde, onların propaganda vasıtası olacaktır. Önceleri komünistlerin aklına gelmeyen bazı kimseler, günün birinde, gece uyurken yatağından kaldırılacak. Kızıl Muhafızlar tarafından alınıp götürülecektir. Kimbilir hangi kampa kapatılacak veya erkekli kadınlı, ağır şartlar altında, bir karın tokluğu na fabrikalarda, tarlalarda, yollarda ve taş ocaklarında çalıştırılacaklardır. Birkaç yüz parti menubunun menfaati, rahatı, zevki ve sefahatı için sık sık tasfiyeler yapılacaktır.

Daha bunun gibi, yüzlerce akla, hayâle gelmeyen kızıl rejim icabı, halka zulüm ve baskı misalleri verilebilir.

İşte komünist rejim, Marksist-Leninist, Maoist rejim ve tatbikatı budur. Bu rejime özenler, bunların özlemleri içindedirler.»

Var Veya Yok Olmak Savaşında Millet Muzaffer Olacaktır

Toplantılar, mahkemeler, tevkifler ve siyasî çekişmeler arasında ha-

rekettli bir hafta daha geçirdik. Gözlerini siyasî çıkar ve hesap perdelelerinin kapattığı; suçlarını komünist doğmaların karartıp şartlandırdığı bulanık niyetli bir kısım adamın yalıtıcı gayretlerine rağmen; yüreği

memleket ve millet sevgisiyle dolu vatanperver insanların, memleketi koruma çabası içinde gerçekleri haykırmaları, milletimizin ümidini tazeleyen bir husus olmuştur.

MEMLEKETİMİZ, DÜŞMAN NİYETLERİN İSTİLÂ HEDEFİ OLMAKTA DEVAM EDİYOR

Beynelmîlîl ideolojilerin ve onların tatbikçisi durumunda olan süper devletlerin, asırlardır memleketimize göz diktikleri, bir gerçektir. Coğrafi ve stratejik önemi bakımından dünyanın beyni durumunda olan yurdumuz, her zaman istihalleri, istilâ ve işgâl emellerini üzerine çekmiştir. Ve hâlâ da çekmekte devam ediyor. Bunun için düşman, bütün imkân ve vasıtalarıyla, milletimizi ken disine köle yapmanın çabasını sürdürüyor. «Sulh» gibi, manası gerçek yönüyle hiç de kavranamayan bir kelimenin doğurduğu rehavet içinde millete, düşman saldırıları devam ediyor. Bilindiği gibi sulh, harbin başka bir ortamda ve başka vasıtalarla devamıdır. Bunun için; çağımızın siyasi ve askerî bir gerçeği olan «topyekün harp» anlayışının mahsulü olarak milletimiz ideolojik, ekonomik, sosyal, psikolojik, siyasi ve moral bir harbin mevzuu olmakta devam ediyor, kendi tarih ve millet görüşümüz yıkılmaya, ekonomik imkânlarımız gayri millî hale getirilmeye, moral üstünlüğümüz çökertilmeye, millî ve askerî ruhumuz öldürülmeye çalışılıyor. Kozmopolit bir millet haline getirilmek isteniyoruz.

Millî olmayan bir basının, millîlikten çok uzak bir kültür anlayışının, liberalizmin zarurî olarak doğduğu, kontrolden uzak, başıboş bir hayat telakkisinin hâsıl etmeye çalıştığı bir sonuçtur bu.

MİLLETİNE İHANET EDEN HAINLER

İşte, Türkiye'de son yıllarda cereyan eden ve milletimizi son derece huzursuz kılan olaylar; gayri millî bir kültürün, materyalist bir hayat felsefesinin ve bu felsefeyi, beynelmîlîl hâkimiyetleri için bir âlet olarak icad eden ideolojik güçlerin meydana getirdiği olaylardır. Milletinden kopmuş, onunla maddi-manevî en ufak bir alakası kalmamış olan bir avuç satılmış, birkaç senedir, kendileri gibi milleti de satılığa çıkarmanın yarışı içinde bulundular. Anarşik olayları, bunun için çıkarırlar. Birer ilim yuvası olması gereken üniversiteleri, bir kızıl ihtilâl üssü haline bunun için getirdiler. Orduya bunun için küfredip silâh çektiler. Polisi bunun için kurşunladılar. Bunun için banka soyup adam kaçırdılar.

Bütün uyarmalara rağmen, iplerini kimlerin çektiğini görmediler. Kimlerin âleti olarak devletin temellerine dinamit koyduklarını bilmediler. Ebetle görmezler ve bilmezlerdi. Çünkü; tarihin şerefi olmuş bir milletin ferdi olmaktan nefret edecek kadar alçalmışlardı. Memleketin neliyle kazanıldığını ve ne fedakârlıklarla bizim olmakta devam ettiğini bilmeyecek kadar derünlü ızdıraptan yoksundular. Müstakillik ve şerefli bir millet olarak yaşamayı istemeyecek, memleketini, yabancı bir devletin esaretine teslim etmeye arzu duyacak kadar şahsiyet-siz ve soysuzdular. Onlar bu millettен değildiler. Milletine, tarihine, memleketine ve nihayet kendi kendilerine yabancılaşmış ruh hastalardı bunlar. Bunlar, bu aziz millettен olmanın asgarî şartını dahi yeri ne getirmeyen, düşman kuvvetlerin Türkiye'deki kuyrukları idiler.

Hiç böyle olmasaydılar; ay-yıldızlı bayrak yerine kızıl paçavra dalgalandırıyorlardı mıydı? İstiklâl Marşımızın yerine kızıl enternasyonalî söylemler miydi? Yahudi hahamlarının peşinden giderler miydi? Milletine küfrederek, vatanı parçalamak isteyenlerle beraber olurlar mıydı?

Bütün bunları, bir kısmını yukarı sütunlarımızda okuduğunuz, sayın Askerî Savcı Selâhattin Fırat'ın iddianamesini dinlerken tekrar gördük ve hatırladık. Temelinde binlerce şehidin mübarek kanının bulunduğu Devletimizi, kızıl bir ayıya peşkeş çekmenin hâlâ çalışması içinde bulunurken enselerinden yakalanan bir kısım bedbaht, şimdi adaletin huzurunda, milletlerini arkadan vurmalarının cezasını çekmeye hazırlanıyorlar.

ASKERİ SAVCININ İDDIANAMESİ, GERÇEKLERİ YANSITAN BİR BELGEDİR

Bir memleketin politikacısı, kendisini, şahsî çıkarlarının değil; milletinin hizmetinde görmeye; olayları yorumlamaya ve temelinde yatan ideolojik sebepleri teşhis etmeye imkân veren millî bir kültürden mahrumsa; memleketin aleyhine olabilecek kıpırdanışları, ânında sezip gereken millî kararları almak liyakat ve cesaretinden mahrumsa ve hele hele kendisinde, şahsî kaptisi uğruna vatan ateşe atabilecek temayül belirtileri varsa; bir memleketin pro-

zin hücumuna ve bir iç harp kundakçılığına maruz kalmasına derin bir umursamazlık gösterilmiştir.

Bu menfiliklerin içinde tarihe karışmakla yüz yüze gelme bahtsızlığına uğrayan memleketimize içine yuvarlanmak istendiği uçurumdan çok şükür ki, varlığımızın eşsiz müdafii olan kahraman ordu tarafından bir kere daha kurtarılmıştır.

Türk Ordusunun, tarih içinde ve milletiyle beraber yoğrulmuş millî şahsiyetini idrak edemeyen, onu, Lâtin Amerika orduları gibi şahsiyet-siz ve köksüz bir ordu zannedip milleti kızıl diktatörlüğe peşkeş çekmekte piyon olarak kullanmak isteyen bedbahtlar, bu zanlarında feci bir şekilde yanlışlıklarını anlamışlardır ve daha da anlayacaklardır.

Sayın Askerî Savcı Selâhattin Fırat, geçen hafta, kızıl ihtilâlcî taslaklarının mahkemesi esnasında örfî idare mahkemesinde, iddianamesini okurken, işte bunları söylüyordu.

Türk ordusunun; komünizmin, millet düşmanlığının ve bütün yabancı emellerin karşısında ve milletin yanında olduğunu haykırıyordu. Askerî savcı, tarihî iddianamesinde yalnız kızıl ihtilâl heveslilerini değil, onlara çanak tutan sözde politikacıları; onları alkışlayıp şımartan gayri millî basını; siyasi hırsı uğruna memleketi ateşe vermekten çekinmeyen sözüm ona siyasiyi; artık demode olmuş sözde bir takım fikirleri ve

çekleri açıklayıp durmaktaydılar. Sayın Askerî Savcının konuşması, aynı zamanda bu hakikatin da tescilli olmuştur.

mana peşkeş çekmek isteyenlerdir. Mazlum milletlerin komünizmin ağına düşürülüşünde tatbik edilen usul, aynıyla yurdumuzda da uygulanmıştır. Kızıl uşak Yakup Demir ve Mihri Belli'nin tavsiyelerine uygun olarak «ilerici aydın, üniversite gençliği ve sanayi işçisinin liderliğinde» proleter diktatörlüğünün (komünizmin) kurulması teşebbüsünde bulunulmuştur. (1) Polis tecrit edilmiş; ordu, kendisine «burjuva ordusu» denilerek kurşunlanmıştır. Zaten kokmuş sosyalist mantığına göre; sosyalizme karşı gelen herkes «gerici»dir. «karşı devrimci»dir ve «burjuva köpeği»dir. Fakat ihtilâl yapıcaya kadar ordu istismar edilmeli ve ona çengel atılmalıdır. Türkiye Gizli Komünist Partisi'nin faaliyet programını da aynen şöyle denir:

Madde 41 — Türkiye Komünist Partisi, ordu ve donanmada sistemli bir komünist propagandası yapar. (2)

Bu emre uyararak Nâzım Hikmet ve Hikmet Kıvılcımlı, Türk ordusunu komünizme gidişte bir basamak olarak kullanabilme hülyasıyla donanmada tahrikte bulunurken yakalanmışlar ve ordudan koğulmuşlardı. Son tevkifler de göstermiştir ki, Nâzım Hikmet'in çömezleri, aynı sakim

— Askerî Savcı Yrb. Selâhattin Fırat'ın «Türk'ün haysiyet davası» dediği mahkemenin sanıkları bir duruşma esnasında. Sağ başta İrfan Solmaz ve Sarp Kuray görülüyor. Sanıklar şimdi de Anayasanın değişmesi için açık grevine başlamışlar. Güya, bunlar yıldırma metodları olacak. Bilmiyorlar ki, kendileri bir Dimitrof, Mahkeme de Alman mahkemesi değildir. Türk hakiminin iradesinin çözülmeyeceğini bilmemeleri kendileri için acı olacak.

fesörü ve üniversitesi, milletine sahip olabilecek şahsiyet ve kabiliyetle talebe yetiştirmekten uzaksa; bir memleketin basını ve kültür vasıtaları, yabancı ve gayri millî kültürlerin aracılığı yapar ve milletin hayat ideallerine savaş halinde bulunursa; memleket, en bahtsız günlerini yaşıyor demektir.

İşte maalesef Türkiye, senelerdir, böyle bir bahtsızlığın içinde bulunmuş bir ülkedir. Bir hayli zaman var ki, vatan şahsî ve siyasi çıkarların döğüş alanı haline getirilmiş; millet, düşmanın kültürel, ahlâki ve psikolojik saldırılarına karşı korunmamış; yabancı ideolojilerin, milletin yarısını için ümidi olan gençleri dejenere edip kendi hizmetkârı haline getirmesine göz yumulmuş; vatanın, her an için yıkılmakla yüzyüze gelen hazin manzarası karşısında bir ölüm sessizliği gösterilmiş ve milletin, bir kısım ne idüğü belirsiz-

materyalist saçmalıkları öğrencisine telkine çalışan prof. taslaklarını; milletin hayat müdafaasını yapacak cesaret ve liyakatten mahrum iktidarları; olayların arkasında yatan mânâ ve gerçekleri çözemeyecek kadar cahil olan gazete aydınını suçluyor ve milletin alkışları arasında mahkûm ediyordu.

Ve olayların sarahatıyla açığa çıkmıştı ki, vatanperverlerin senelerden beri çırpınışları boşuna değildi. Onlar, yalnız ve yalnız, milleti tarihe gömmek isteyenleri işaretliyorlardı. Memleketi yıkacak ihanetlerin karşısında; milleti koruyacak, yüceltecek tedbirlerin her zaman yanındaydılar. Millet düşmanlarının, milletin ordusunun, milletin devletinin arasını açma hiyanetinin öteden beri yanında olmalarına, hadiseleri ters yüz etmek suretiyle hakikatleri örtme çabalarına rağmen gerçek vatanperverler bir ibadet huşu içinde ger-

yolu denemekte devam ediyorlar. Ve her defasında kafalarını, Türk ordusunun şahsında demirden bir kayaya vurup parçalanmaktan da kurtulamamışlardır ve kurtulamayacaklardır.

Bir tarafta, şahsiyet ve karakterini anlamaktan çok uzak bulundukları Türk ordusunu komünist ihtilâ vasıtası olarak kullanma denemelerinin yanında diğer taraftan o mu kaddes ocağa ve mensuplarına düşmanlıklarını da gizlememektedirler Komünizme göre Millî Ordular, «burjuva ordusu»dur ve bir yığın «asalak»tan ibarettir.

«Burjuva ordusu» dedikleri millî ordunun amansız düşmanıdır. Komünist Partisinin faaliyet programında bu konuda da şöyle denir:

Madde 10 — Türkiye Komünist Partisi, işçi ve köylülerin silâhlandırılmasını, burjuva muhafazâcılığı (Sayfayı Çeviriniz)

meslek edinmiş orduların ilgasını ve onların yerine amele ve köylü milisinin ikame olunmasını talep eder.

KOMÜNİSTLER NE YAPMAK İSTEMİŞLERDİ

Sayın Savcı da ifade etmiştir ki, dört-beş seneden beri memleketi bir huzursuzluk diyarı haline getirenler, kendilerini işçi haklarının müdafaacısı olarak görüp fabrika tahrip edenler, «eğitim reformu» maskesi arkasında üniversiteyi huzursuz luğun baş kaynağı haline getirenler, toprak işgal ettirip bankalar soyanlar, Müslüman-Türk'ün son müstakil varlığı olan Anadolu'yu da düş-

Bunun içindir ki, Mehmetçik kurgunlanmış, İzmir'de bir Generalimizin arabası taşlanmış, O.D.T.Ü. nde Jandarma çürük yumurta yağmuru na tutulmuş, yine bir generalimizin evi dinamitlenmiştir. Ve yine Deniz Harp Okulu sınıf amiri Dz. Bnb. Erdoğan Tufan'ın otomobili yakılmış, güverte sınıf okulu K. Alb. İsmet Çakmak'ın odasında yangın çıkartılmış. (4), ve Genelkurmay Başkanı, gericiliğin mihrakı olarak gösterilmiştir.

Polisi tecrit ettikten ve «burjuva ordusu» diyerek âdicesine hakaret ettikleri orduyu güya yanılttıktan sonra ihtilâl yapıp milletimizi komünizmin ölüm çukuruna yuvarlamak...

VE MİLLET MUZAFFER OLACAKTIR

Fakat Türk ordusu ve Türk Devleti sokakta bulunmuş varlıklar değildir. Devleti ve ordusuyla Türk milleti bir bütündür. Türk Devleti, asker bir milletin kanı, canı, göz yaşı ve ızdırabıyla kurulmuştur. Onun temelinde, binlerce asil millet evlâdının mübarek kemîği ve duası yatmaktadır. Milletimiz, sokakta bulunmadığı; inancı, kanı, göz yaşı ve canıyla koruduğu devletini, yine her geyiyle korumasını bilecektir. Devletimiz, kendisini kem gözlerden korumaya kararlı olan evlâtlarının omuğunda şan ve şerefle varlığını devam ettirecektir. Kanla kurulan bu devlet yine kanla korunacaktır. Milletimiz, tarihine layık bir millet olacaktır. Ay-Yıldızlı Bayrak semalarımızda ebediyen dalgalanacak. zalimin hasmı, mazlûmun dostu olan yüce Devletimiz, tarihi fonksiyonunu icra edecektir.

Bu millet, tarihen sabittir ki, değil üç-beş çapulcu, milyonluk teşkilâtli orduları diye getirmiş bir millettir. Onun gururu, tarihi şahsiyeti ve kudretiyle oynayanlar, her zaman çarpılacaklardır. Türk milleti var oldukça; Türk Devleti de varlığını şan ve şerefle devam ettirecektir. Millet, yabancı ideolojilere ve onların ajanlarına karşı yürüttüğü mücadelede muzaffer olacaktır. Düşman, kuvvetli de görünse, içimize ajanlarını da salsın; gayri millî basınla benliğimize hakaretler yağdırmakta devam da etsin; millî ızdıraptan yoksun bir nesil meydana getirmek de didinse de; üç beş çapulcu kızılı üzerimize saldırsa da; milletimiz her zaman muzaffer olacaktır.

- (1) Türkiye'de komünist stratejisi ve üniversite hâdiseleri.
- (2) Millet düşmanlarının ihanet planları. Shf. 178.
- (3) Millet Düşmanlarının İhanet Planları. Sh. 172.
- (4) Askerî savcı Selâhattin Fırat'ın İddianamesinden.

Şarm-El-Şeyh'te yahudilerin, nasıl kendi malları gibi toprak üzerinde işlem yaptıkları görülüyor. Ortadoğu'yu karıştıran işte bu yahudi doymazlığıdır.

İsrail harp çıkarmak istiyor

Orta - Doğu yine harbin eşiğinde. Ve Mısır devlet başkanı Enver Sedat'ın söylediğine göre bu harp «çok korkunç, acı ve dehşet verici» olacaktır. Enver Sedat harbin patlamasını sebebi olarak «İsrail'in işgal ettiği topraklardan beş yıldan beri çekilmediğini bunu bir statüko haline getirmek istediğini belirtmiştir. Hakikaten de İsrail yetkililerinin bütün açıklamaları, işgal ettikleri topraklardan vazgeçmeyecekleri şeklindedir. Meselâ Golda Meir. İşgal edilen toprakların, Kudüs Gazze, Şarmel - Şeyh ve Golan Tepelerinin güvenliklerini sağlamak için işgal altında bulundurulduğunu, Kudüs'ün 2000 yıllık idealleri olduğunu, Arzı Mev'ûda kavuştuktan sonra artık buradan ayrılmayacaklarını açıklamıştır. Ayrıca, Moşe Dayan da aynı şeyleri ifade etmiştir. Bu göstermektedir ki, İsrail dünyanın gözünün önünde toprak işgalini gerçekleştirmiştir. Amerikan Senato sunda, yahudi afyonuyla uyutulmuş senatörlerin de İsrail'e devamlı silâh ve para yardımı yapmaları üstelik bunu, «İsrail'in güvenliğini koruması, Ortadoğu'da dengenin kurulması» gibi yahudi propagandalarıyla izah etmesi, İsraili' gerçek manasıyla şımartmıştır. Rusya'nın da ruhunu okuyan İsrail yahudi şefleri, Ortadoğu'da istedikleri despotluğu yürütmektedirler. Yerleştikleri yerlerde, yeni operasyonlar yapma, camileri yıkmak, halkı göçe mecbur etme gibi keyfî hareketler, dünyanın gözünden kaçırılmıştır. Pakistan miltecilerini en çirkin yalanlarla şişiren basın ajansları, Ortadoğudaki yahudi zulmünü gizlemişlerdir. Ve İsrail tahribatına devam etmiştir.

Yalnız bir müddetten beri devam eden sükun, yahudiler arasındaki mezhep, siyasi görüş farklılıklarını artırmıştır. Rahat durdukları an bir birleriyle didişen yahudilik, şimdi bu iç çekismeyi kapamanın yollarını aramaktadır. «İçteki karışıklık. Arapların tehlikesinden daha büyük» diyen Golda Meir, bu iç karışıklığı kapamak için, yeni bir harbi başlatmak niyetindedir. Onun içindir ki işgal ettiği topraklar üzerindeki müs lûmanlara işkenceyi artırmıştır. Yine buralara daha fazla asker sevk etmekte, istihkâmları artırmaktadır. Bunlar, İsrail'in harp niyetlerinin açık belirtileridir.

Şimdi harbi arapların başlatıp, dünya efkârı umumiyesini onların aleyhine çevirmenin yollarını aramaktadır.

— İrlanda'da, İngiliz kuvvetlerinin iştilahlarına karşı ayaklanan halka Bernadette Devlin isimli gayri meşru bir çocuğa gebe kadın öncülük ediyor. Bütün dünyada sol ideolojiler birbirlerini yiyorlar.

İdeolojiler Her Hadiseye Damgalarını Vururlar

İrlanda'da Mezhep Kavgası Tahrikçileri

İrlanda, İngiltere'nin batısında katolik bir ülkedir. Kuzey İrlanda İngiltere'nin kontrol ve idaresine terk edilmişken, Güney İrlanda Cumhuriyetle idare edilmektedir. K. İrlanda halkının yerlileri katolik olan İrlandalılardır ve nüfusun üçte birini teşkil etmektedirler. Çoğunluk protestandır.

Protestan İngilizler'le, katolik İrlandalıları arasındaki bu mezhep kavgaları yeni değildir. Bugün başkent Belfast'ta ve diğer K. İrlanda şehirlerinde meydana gelen çatışmaları anlayabilmek için 16. asra kadar inmek gerekecektir.

16. Asra kadar her ikisi de katolik olan İngiltere ve İrlanda bu yüzyıldan itibaren mezhep kavgalarına sahne olmaya başladı. O zamanların İngiltere Kralı VIII. Henri, karısını boşamak ve tekrar bir yenisiyle evlenmek istedi. Bunun içinde Papa'dan mücadele talep etti. Her sözü ve isteği krallarca yerine getirilen Papa, bu talebi reddedince, VIII. Henri de mücadeleyi İngiltere'deki papazlardan aldı. Ve neticede Papa ile İngiliz papazlarının arası açıldı. Daha sonra Kral kiliseyi kendine bağladı. Böylece İngiltere'de Protestanlık doğmaya başladı.

Bir kralın şahsî hareketi gibi görünen bu hadise aslında basit değildi. Zira bu yıllarda katolik Avrupa ülkelerindeki «engizisyon» mahkemelerinin cezalarına çarptırılan yahudiler, hristiyan kralları papalık aleyhine kışkırtmakla meşguldü. Yahudi Sen Paul'un Tevratı göre tefsir ettiği inciller ve slonistlerin çalışmalarıyla Tevrat kültürü kiliselere iyice sinmişti. İşte yahudiler, katoliklerin baskısından kurtulmak ve kendilerine imkânlar sağlamak için VIII. Kenri'yi ve daha başka kralları kullanarak protestanlığın doğmasını temin ettiler. Ve bu yeni mezhebin ruhunu Tevrat kültürü ile doldurmayı da ihmâl etmediler.

16 Asırdan beri İngiltere ve İrlanda arasında devam edegelen bu mezhep çatışmalarının temellerinde, hiç şüphesiz tahrif edilmiş Hristiyanlığın bünyesinin icapları da yer almaktadır. Ama, asıl olan, yahudi plânının tatbikatıdır.

Bugüne dönülecek olursa, K. İrlanda 1968 den beri sokak kavgalarına şahit olmaktadır. K. İrlanda'da devlet işlerinde katolik İrlanda yerlilerine hiçbir imkân tanınmamaktadır. Mesken, okul ve seçim gibi hakları kısıtlanmıştır. Ayrıca dinî bir baskı mevcuttur. K. İrlandalı'lar haklarını sınırlandıran bu maddeleri temin eden Anayasayı değiştirmek istemektedirler.

9 Ağustos 1971 günü Ulster Polisi, 300 den fazla katolik İrlandalıyı göz altına alınca, çatışmalar tekrar alevlendi. Hemen ertesi günü sabaha kadar devam eden sokak kavgalarında ölü sayısı 13'e yükseldi. Üstelik Hükümet, tedhiş hareketlerini ezmek için mahkemesiz hapsetmeye başlayınca çarpışmalar daha da büyüdü ve 2-3 gün içerisinde ölü sayısı 24'ü buldu. Halen yüzlerce evin ateşler içinde bulunduğu K. İrlanda'da düzinelerle fabrikalar, atölye, ticarethane, özel araba, taksi ve otobüs de tahrip edilmiş ya da yakılmıştır.

Şimdi yüzlerce K. İrlandalı, Güney İrlanda'ya (İrlanda Cumhuriyetine) sığınmaya başlamıştır. Bu da Güney İrlanda için elbetteki bir problem olacaktır. İngiltere bir İrlanda Cumhuriyetinin diplomatik sahadaki faaliyetleri de herhalde değişecektir.

Çatışmaların her geçen gün daha kanlı bir şekil alması İrlanda problemine bu defa başka bir çözüm şartı getireceğe benzemektedir.

Demokrasinin mümtaz temsilcisi (!) İngiltere'nin bu davranışı «Amerikan Emperyalizmi»nden başka emperyalizm göremeyenler için ne kadar şaşırtıcı ise, demokrasinin adına da o kadar büyük lekedir.

Ücrete Zam Hizmete Zam

Devlet Demir Yolları, Makina Kim ya Endüstrisi ve Çimento sanaylin- de uzun zamandan beri sürüp giden anlaşmazlık nihayet halledildi. Geçen hafta Çarşamba günü Başbakan Ekonomik İşler Yardımcısı Atilla Karaosmanoğlu; Türk-İş genel sekreteri Halil Tunç, Devlet Bakanı Mehmet Özgüneş ve Çalışma Bakanı Atilla Sav'ın da hazır bulunduğu basın toplantısında, işçi temsilcileriyle işveren arasında imzalanan protokol anlaşmasını okumuş ve adı geçen iş yerlerindeki grevin kaldırıldığını resmen ilân etmiştir.

İmzalanan anlaşmaya göre bu üç iş yerinde çalışan işçilerin ücretlerine yapılan zam miktarları şu şekilde tesbit edilmiştir: Demir yolu işçilerinin saat ücretlerine derece durumlarına göre 110 kuruşla 150 kuruş arasında, MKE işçilerinin saat ücretlerine birinci yıl için 100, ikinci yıl için 50 kuruş, çimento işçilerinin ücretlerine ise birinci yıl 100, ikinci yıl 40 kuruş eklenmiştir. Bu anlaşma iki yıl süreyle tatbik edilecektir. Öte yandan Karaosmanoğlu'nun belirttiğine göre, Bolu Suni Tahta Fabrikası ve Bursa Çelik Palas otelindeki uyuşmazlıkla ilgili olarak bir prensip anlaşmasına varılmış fakat mesele tamamen halledilememiştir.

İşçilerle işveren arasındaki mesele halledilmiş gibi gözükürken ortaya yeni bir mesele çıkmıştır. İşçi ücretlerine yapılan zamların nereden karşılanacağı problemi. Bunun için de DDY yolcu ve yük biletlerine de zam yapmayı kararlaştırmıştır. Fakat zamların miktarları hakkında henüz bir açıklama yapılmamıştır. DDY'nin aldığı bu karar sürpriz sayılmaz. Zira bugün iktisadî cephemiz temel den itibaren halledilmemiş bir sürü meseleyle dolu. Biz sadece teferruatla uğraşyoruz. Ancak teferruat cinsinden halledilmiş gibi gözükürken bu meseleler yeni problemlere sebep oluyor ve bu sıkıntılar silsilesi bir zincirin halkaları gibi devam edip gidiyor. Meselâ işçi ücretlerine zam yapılıyor, fakat bununla birlikte hem men fabrika mamullerine veya o iş sahasının hizmetlerine de kat kat zam konuyor. Bu ise ortaya yeni bir mesele çıkarıyor. Bu sefer işçi yeni den zam istiyor. Ve bu olaylar bu şekilde devam edip gidiyor.

Bunun sebeplerini teferruatta değil temelde aramalıyız. Temel ise ekonominin millî veya gayri millî oluşuna dayanır. Eğer bir memleketin ekonomisi gerçek emperyalizmin sal tanatı altında olup, sermayenin büyük bir kısmı gayri millî unsurların kasalarında birikmişse akmaktaysa temel bozuktur. Ve derhal düzeltilmelidir. Yani millî ekonomi teşkil edilmeli, işçinin ve köylünün alın teri eline verilmelidir. Bunun için de gerçek emperyalizmin sermaye ve iş üzerindeki saltanatı derhal kaldırılmalıdır. İşte iktisadî huzursuzluğu muzu giderecek müdahale bu müdahale olacaktır. Bunun dışında her tedavi denemesi ortaya yeni hastalıklar çıkaracak ve ekonomimiz içine yuvarlandığı kaostan bir türlü kurtulamayacaktır. Dileğimiz milletin me sulivetini yüklenmiş iktidarların bu hayati meseleye zamanında el atmalarıdır.

— Kıbrıs'taki palikarya vahşeti, İstiklâl Harbiyilerindeki Yunan zulmünün huzur bir örneğidir. Resim, amâ bir Türk'ün palikarya kurşunlarıyla şehid edilmiş hatını gösteriyor.

Heybeliada Yetiştirmesi Papaz

Kıbrıs'ı Yavaş Yavaş Yutmak İstiyor

Beş haftalık bir aradan sonra Kıbrıs'taki cemaatlerarası görüşmeler tekrar başlamış bulunuyor. 26 Hazirandan sonra ilk defa 9 Ağustos'ta Kleridesle görüşen Rauf Denktaş Türk Cemaatinin cevabını vermiştir. Hatırlanacağı üzere Denktaş Londra dönüşü Ankara'ya uğramış ve Ankara hükümetiyle görüşmelerde bulunarak Klerides'e verilecek olan cevabı hazırlamıştı. Daha sonra Denktaş adaya dönmüş, ancak bu sırada Makarios da boş durmamış Moskova'ya ziyaret ederek Rusya'dan bazı garantiler ve teminatlar koparmıştır. Hatta Papaz herhangi bir tehdite karşı Rus filolarına bile Kıbrıs limanlarını açacağına ilân etmiş, onun bu tutumu, izlediği stratejinin nazırlığı cihetinden Atina'yı bile kışkılandırmıştı. Bunun üzerine Papadopoulos Makarios'a gönderdiği bir mektupla papazın ikaz ederek daha politik daha nazik (!) ve güler yüzlü davranmasını tembih etmişti.

İşte bu hadiselerden sonra görüşmeler yeni den başladı. Fakat beş aylık devrede cereyan edenler ve görüşmelerin ilk bölümü gözönüne getirilirse bu devrenin de böylece neticesiz ziyaretler halinde kapanacağı akla geliyor.

Nitekim ilk görüşmeden sonra bir açıklama da bulunan Denktaş; «iki cemaat yine eski şekilde çalışacak; Rumlar «üniter Devlet» ifadesinden bizim anladığımızı anlamıyorlar. Onlar Londra ve Zürih anlaşmasında tesbit edilen bu ibareyi kendilerine göre yorumluyorlar» demiştir. Bİlindiği gibi Londra - Zürih anlaşmasıyla Kıbrıs üniter devlet anlayışına uygun olarak teşkilatlanmıştı. Yani her iki cemaat de bir olarak yaşayacak, adanın idaresi tarafların katılacağı ortak bir hükümet tarafından sağlanacaktı. Yani federatif bir devlet kurulacaktı. Fakat Rumlar bu anlaşmaları daha mürekkebi kurmadan çiğnediler. Her fırsatta Türk cemaatine saldırarak Denktaş'ın dediği gibi «üniter devlet» ifadesini kendilerine göre yorumladılar. Rum yönetiminin bu zalim davranışı karşısında Türk hükümetlerinin cızı müdahaleleri de Papaz tarafından adanın içişlerine karışma ve tehdit şeklinde nitelendirildi. Oysa bu müdahale Londra - Zürih anlaşmalarının ruhuna uygun olarak Ankara'nın en tabii hakkıydı.

Makarios ise kendi dolaplarını, gizleyebilmek ve efkârı umumiyenin dikkatini yanıltmak için Ankara'yı ve Türk yönetimini suçlamaya

devam ediyordu. İşte Makarios'un son taarruzlarından biri görüşmelerin başında vuku buldu. Papaz 10 Ağustos'ta şöyle diyordu: «Topluluklararası görüşmeler çoktan çıkmaza girmiştir. Kıbrıs'ın bağımsızlık ve bütünlüğünü bozmak için yapılan tehditlerin artmasına rağmen gene de barışçı ve demokratik bir çözüm yoluna ulaşmak için sabır ve hoşgörüyle çalışacağız. Böyle bir tehdit gerçekleştiği takdirde buna karşı koyacağımızı söylemeyi yersiz buluyorum.»

Papazın ne kadar büyük tezat içinde bulunduğu bu sözlerden anlaşılıyor. Bir taraftan «demokratik ve barışçı bir çözüm»den bahsederken diğer yandan da «topluluklararası görüşmeler çoktan çıkmaza girmiştir» diyor.

Öte yandan ilk görüşmeden sonra bir açıklama yapan Türk cemaati lideri Rauf Denktaş: «Biz Rum tarafının tekliflerini gözden geçirdik ve karşı teklifleri sunduk. Kabul edip etmemek Rum tarafına düşer. Biz herhangi bir kapı kapayıp açamayız.» şeklinde konuşmuştur. Bir gazetecinin «tekliflerinizde yeni tavizler var mı?» şeklindeki sorusuna Denktaş: «Daha önceki tekliflerimizde zaten Rumlara verebileceğimiz bütün tavizleri verdik» diye cevap vermiştir.

Denktaş bu cevabında haklıdır ve Kıbrıs meselesinde bugüne kadar takibedilen politikayı en güzel şekilde özetlemiştir. Gerçekten de böyle olmamış mıdır? Rum yönetimi ve Atina'nın birbir çeşit dolaplarına karşı Türkiye ne yapmıştır. Hatta Londra - Zürih anlaşmalarının Türk cemaatine verdiği haklar bile kullanılmamış, Makarios ve Atina'nın usta manevraları bizi hareketsiz bırakmıştır. Türkiye'de ise kiralık kalemler ve kaşarlanmış politikacılar ikide bir Yunan dostluktan bahsetmiş palikaryaya methiyeler düzmüşlerdir. Ancak yakın bir zamanda yeni hükümetin Kıbrıs ve Batı Trakya Türkleri hakkında ki açıklaması yürekleri su serpmiştir. Kıbrıs meselesinde bu zamana kadar izlediğimiz politika hatalıdır, tavizkardır. Denktaş bu gerçeği itiraf etmiştir. Ancak bunu anlamak ve söylemek yetmez. Peki bundan sonra güdeceğimiz hareket hattı ne olacaktır? Esas tezimiz tesbit edilmiş midir? Hedefe hangi strateji ve taktikler vasıtasıyla gidilecektir.

Bu tesbitler yapılmadan basarılı bir politika takip etmek mümkün olmadığı gibi tavizleri durdurmak da zordur. Kıbrıs meselesinin halli millî ve kararlı bir dış politikaya bağlıdır.

LOZAN'DA ESİRLER VE TAZMİNATLAR MESELESİ

LOZAN'DA TAZMİNATLAR VE HARP ESİRLERİ MESELESİ

Lozan'ın harp esirleri ve tazminatları meselesini de bugün yeniden gözden geçirdiğimizde önemli hadiseler şahit oluruz. Lozan'ın i-ki defa toplanmasının başlıca sebepleri arasında tazminatlar meselesi de vardır ki bu durum harp tazminatları meselesinin ehemmiyetini ortaya koyar.

Bilindiği gibi Lozan Konferansı ilk defa 20 Kasım 1922 de İsviçre'nin Lozan şehrinde toplandı. Bu birinci toplantıda Türk milletinin istekleri ısrarla savunuldu. Türk murahhas heyeti Harp Tazminatları, Tamirat ve Esirler Meselesi'nde Mısak-ı Milli'nin çizdiği sınırlar içinde, haklı isteklerimizin elde edilmesi için gayret sarfetti. Ancak düşman murahhas heyetleri hususen Venizelos ve Lord Kürzon bu meseleyi savsaklamak için ellerinden geleni yaptılar. Ve birinci oturum hiçbir meseleye çözüm yolu getiremeden sona erdirildi. 4 Şubat 1923. Türk murahhas heyetinin böyle hiçbir şey elde edemeden yurda dönmesi Millet Meclisinde epeyce tenkit edildi. Tenkit edenler arasında Erzurum Milletvekili Hüseyin Avni Bey, Trabzon Milletvekili Ali Şükrü Bey ve arkadaşları olduğu gibi; İsmet İnönü'nün en yakın arkadaşları da yer alıyordu. Meselâ: Şükrü Kaya, Vasıf Çınar ve Mustafa Necati bunlar arasındadır.

ALİ FUAT CEBESÖY DİYOR Kİ:

Lozan'ın 1. Oturumunda hiçbir şey elde edilmeden dönülmesini Meclis Başkanı Ali Fuat Cebesoy şöyle anlatmaktadır: «İttilaf Devletlerinden hiçbirisi yeni Türk Devletini istemiyorlardı. İngiltere ve Fransa de vamlı olarak mütecaviz Yunanistan'ı korumaya çalışıyordu. Beş yıl süren çok çetin ve çok şerefli olan millî mücadelede sonra Türk milleti Lozan'da hakkını alamamış ve hakettiği tazminatı elde edememişti. Bütün tecrübe ve vasıtalarla malik olan ve kurt bir politikacı olan Lord Kürzon ve Venizelos gibi siyasî diplomatlar karşısında, maalesef bizim murahhaslarımız, siyasî, politik ve böyle beynelmille konferanslarda tecrübesizlikleri ve acemice olmaları ve bizim tam yetkili murahhas gönderemediğimiz için birçok kayıplara uğrayışımız muhakkak oldu...

Lozan Konferansı ileride de işaret edeceğim gibi Ocak ve Şubat aylarında bir çıkmaza girmişti. Lord Kürzon'un Konferansın başından beri kullandığı yıldırma taktiği bu neticeyi doğurmuştu. (1)

İkinci Lozan Konferansı yine Lozan'da 23 Nisan 1923 tarihinde toplandı. Türk temsilcileri yine aynı şa hislar idi.

İkinci Lozan Konferansının toplanmasında en büyük rolü oynayan, dağılmasında olduğu gibi Lord Kürzon idi. Lord Kürzon 1. Konferans

dağılırken «gidersem bir daha gelmem» diyerek tehdit etmesine rağmen, ikinci Lozan Konferansının toplanmasında en önemli rolü oynayanlardandır. Bu da gösteriyor ki Türk murahhas heyeti üzerinde en güzel psikolojik yıldırma taktiği uygulanmıştır.

DR. NANSEN RAPORU
SAHTEKÂRLIĞI

«Savaş esirleri hakkında ilk konuşmayı Lord Kürzon yaptı ve Esirlerin mübadelesinin ele alınmasını, hattâ bu konuda her iki ülkenin (Türkiye - Yunanistan) esirleri hakkında rapor hazırlamış olan Dr. Nansen'in bu konuda bilgi vermesini istedi.» (2) Bundan sonra Dr. Nansen raporunu bildirdi. «Dr. Nansen'in raporunda her iki ülkenin de esirlerinin behemehal iade edilmesi, bilhassa Yunan esirlerinin Türkler elinde daha vahim (!) durumda olduğunu bildiriyordu.» (3) Böylece Dr. Nansen'in raporu ve Lord Kürzon'un konuşmasıyla Yunanistanı koruma çabaları kendini gösterdi. Halbuki Dr. Nansen daha önceden bu iş için ayarlanmış ve oyunun müsalet yerinde sahneye çıkması istenen bir aktör idi ve yerli gelince rolünü ustalıkla oynuyordu. Hem de herkesin ve bizim murahhaslarımızın gözü önünde...

Bunun üzerine Türk murahhas heyeti başkanı İsmet İnönü konuştu ve, «esirler ve halkın mübadelesinin önemli olduğunu ve kendileri tarafından gereken ehemmiyetin gösterileceğini söyledi. Lord Kürzon İnönü'nün bu konuşması üzerine İnönü'ye teşekkür etti ve mutluluk duyduğunu bildirdi.» (4)

Nihayet Venizelos da esirler ve halkın mübadelesinde İnönü ile aynı görüşte olduğunu söyledi. (5) SİVİL HALK SAVAŞ ESİRİ SAYILIYOR

Gerek Lord Kürzon'un ve gerekse Venizelos'un sevinç ve mutluluk duymaları Türk murahhas heyetinden tavizleri koparma ümidlerinin gerçekleşeceğini gösteriyordu.

«Türkiye Temsilcisi bu konunun Alt Komisyonunda incelenmesini kabul ettiğini, fakat Yunanlıların Anadolu'dan kaçıp giderken Yunan ordusu tarafından zorla alıp götürülmüş olan sivil esirlerin hemen serbest bırakılmasını istedi ve bilhassa Yunanistan'da mevkuf bulunan sivil halkın da behemehal serbest bırakılmasını istedi.» (6)

Gerçek olan şu idi ki, esasında Yunanistan'ın elinde savaş esiri yoktu, ancak, ellerinde Anadolu'dan kaçıp giderken beraberinde götürdükleri kimselerle, Yunanistan'da haksız olarak tutukladıkları sivil halkı esir diye gösteriyorlardı. Çünkü Türk ordusu Yunan Topraklarında savaşmış ve mağlup olmuş değildi. Ancak Mütecaviz Yunanlıların Türkiye'deki bıraktıkları esirlerine karşı, sivil halkı vahşice tutuklayarak

Türk esirleri olarak takdim ediyorlardı.

Türk murahhas heyeti bu konuda kurtarılmış olan Anadolu'da sayılamayacak kadar büyük bir nüfusun, kendilerine barınacak bir yer bulamamaksızın dolaşıp durduğunu, Anadolu'dan Yunanistan'a ve Batı Trakya'ya kaçan rumların ise Yunanistan'daki ve Batı Trakya'daki Türklerin evlerinde iskân edildiğini söyleyerek, halkların mübadelesinde Yunanistan'daki Türklerin Türkiye'ye iadesiyle evlerini rum göçmenlere bırakılacağını Türkiye'de ise yüzlerce ve binlerce kişinin evsiz olması bir yana Yunanistan'dan iade edilenlerin de evsiz kalacaklarını, Türklerin bıraktıkları evlerinde rumlara verileceğini söyledi.

Buna Venizelos kargaların bile güldüğü şu cevabı verdi. Yunan ordusu Türk topraklarına girdiği zaman ancak şüpheli gördüğü şahısları götürmüştür ve Anadolu'dan ayrılırken yakıp yıkmamıştır. Daha sonra da bunun devletler hukuna aykırı olmadığını söyledi. Yunan ordusu sanki babasının çiftliğine girmiş, şüpheli şahısları görmüş, bunları tutuklamış ve alıp götürmüştü. Bu sözü söyleyen kimsenin, bir şakinin bir e-ve girip masum ev halkının bir kısmını canice katledip bir kısmını da götürüp; sonra da mahkeme önünde hak (!) isteyen kimseden farkı neydi.

Evet böylece Türk murahhas heyetinin her haklı istediğine ve iddiasına karşılık, gayet gülünç ve gülünç olduğu kadar da haksız ve melûn cevaplar veren Venizelos ve des tekeşleri, mazlum bir milletin hakla-

rını yok etmeye çalışıyorlardı.

Lord Kürzon ise Yunanistan ve Türkiye'yi uzlaştırma oyununa devamlı, Yunanistan'ın lehine ve Türkiye aleyhine çevirdiği politik sahnelerde baş rolünü rahatlıkla sürdürüyordu.

KOMİSYON'UN KARARI

Nihayet Komisyon şu kararı aldı: «Savaş esirleri ile rehinelere geri verilmesini içine almak üzere, Yunanistan ile Türkiye arasında nüfus mübadelesi sorununun Konferansa çağırılan üç büyük Devletle, Türkiye-Yunanistan Devletlerin birer temsilcilerinden kurulu bir İtalyan temsilcisinin başkanlığını yapacağı bir alt komisyonun incelemesine havale edilmesine ve alt komisyonun bu soruna ilişkin olarak Dr. Nansen'i dinlemesine ve yararlı göreceği tanıklıkları toplamasına karar verildi.» (7)

Alt Komisyon'dan sonra da her iki ülke arasındaki sivil ve savaş esirlerinin, rehinelere ve sivil mevkûfın iadesi ve İstanbul ile Batı Trakya dışındaki halkın mübadele edilmesi kabul edildi. Bu hususu tesbit eden 119. Madde şöyledir: «Tarafey-ni Âliye'nin, ellerinde kalmış olan harp esirleri ile sivil mevkûfları derhal memleketlerine iadeyi taahhüt ederler.

Yunanistan ve Türkiye'nin müte-kabilen ellerinde bulunan Üseray-ı harp ve sivil mevkufinin mübadeleleri iş bu hükümetler arasında 30 Kânunusânî 1923'de imza edilmiş olan itilâfname-i mahsûsun mevzuu-nu teşkil eder. (8)

Halbuki Yunanistan'ın elinde savaş esirleri yoktu, ancak Anadolu'dan kaçarken götürdüğü kimselerle sivillerden rehin tuttukları suçsuz halk vardı. Üstelik Türkiye'nin elinde Yunanistan'ın savaş esirleri daha çok olmasına rağmen hiçbir masraf ve fidye alınmadan iade edilmesini kabul etmek, Türk Murahhas heyetinin verdiği büyük bir tavizdi. Bundan başka asıl büyük tavizler ise tamirat ve tazminat hususunda veriliyordu.

Yunan ordusunun Anadolu'daki tecavüz ve mezalimi için Lozan'da istenen tamirat ve Tazminat ilk önceleri çok iyi savunulduğunu, fakat daha sonraları bu meselenin tamamen kaydedildiği bir gerçektir.

PEKİ BUNUN KARSILIĞINDA NE ALDINIZ BAY İNÖNÜ

Nitekim Konferansın çok önce Türk Ordu'sunun İzmir'e yaklaştığı günlerde, murahhas heyeti başkanı İsmet İnönü'nün gazetelere verdiği beyanat şöyledi:

«Yunanlıların Anadolu'da yaptığı tahribatın bir milyar beş yüzbin altına vardığı, yanan ikiyüzseksenbin evin ise üçyüzmilyon lira kıymet kaybına sebep olduğu, götürülen hayvan ve eşyanın da yedivüz milyon lira kıymetinde ve böylece sadece maddî tâmiratın üç milyara ulaştığını söyleyerek yapılacak tet-

İNE BİR İNCELEME

kikler zararın bu rakamın çok üstünde olduğunu meydana çıkaracaktır. Hele nüfusça, ırz ve namusça olan zararlarımızın takdiri kabil değildir. Fakat bütün zararlarımızı ve tazminimizi Yunanlıların yanında bırakmıyacağız, bunların santimine kadar tazminimizi ve hakkımızı isteyeceğiz. » (9) diye katı bir lisanla konuşuyordu.

Evet o Yunan mezalimi yeryüzünde hiçbir gaddar ve zalimin işlemediği belki de canavarları dahi tiksindirecek bir mezalimdi. Emperyalist milletler ve hamileri tarafından İzmir'e ve Anadolu'ya çıkartılan Yunan sürülerinin binlerce mezaliminden birkaç tanesini hatırlayalım:

Aslı hükümetçe mazbut ve mahfuz olup, tahkik heyetine verilen 11 Mayıs 1921 tarihli mazbatadan:

«**ORHAN GAZİ'DE:**

Bin evlik Orhangazi'de yangından ancak beş ev kurtulmuştur. Bunlardan birisi Türk cesetleriyle doluydu. Üst üste yığılmış cesetlerin arasında inleme sesleri geliyordu. Heyet azaları kan içinde olan bu cesetleri birbirleri üzerinden indirerek hayatta kalanları ayırmak istedi. Ancak koma halinde ve nabızları durmak üzere olan bir ihtiyarla 16 yaşında bir genci ayırabildi.

Diğer bir sokakta ağzına el bombası konmuş bir delikanlı bulundu. Gözleri açık kalmıştı. Sanki yaşıyordu. Fakat sarsıldı uyandırılmadı. Biraz ileride karnından bağırsaklarını dökmüş bir genç kadın cesedi vardı. İki adım ötesinde iki yaşlarında başsız bir çocuk bulunuyordu. İlerdeki gübre yığınları üzerinde 12 yaşında ve Kezban isimli bir kız güçlkle konuşabiliyordu. İç sokaklardan birinde 60 yaşında olan Huriye Hanımın... ve öldürülmüştü.

NARLI . KAPAKLI VE KARACAALI'DE ELİM CİNAYETLER :

15 Mayıs 1921

Bu üç köy ateşler içindeydi. Bilhassa Karacaali'den yükselen alevler akşam karanlığında insanın içine korku veriyordu. Bu üç köye evvelâ ödeyemeyecekleri kadar fazla bir para cezası verilmiş, ödeyemeyince erkekler Karacaali'nin mezarlığına toplattırılmış, saat, para, yüzük gibi neleri varsa alınmış. kadınlar da aynı soyguna tabi tutulduktan sonra etrafları 200 Yunan askeri ile çevrilmiş ve kocalarının gözleri önünde..... sonra kursuna dizilmişler, sonradan erkeklere de aynı canavarlık tatbik edilmiştir.

Hamidiye kövüne giren 200 Yunan askeri evvelâ evlere saldırmış, bütün halkı anadan doğma soymuş, erkekleri kasatura ile ve baltalarla öldürmüş, kızları kirletmişve çocukları süngü ile delik deşik etmiştir.»

CAMIYE DOLDURULARAK

YAKILDILAR:

Murat oba kövüne giren 300 Yunan eskiyası evvelâ erkeklerin hepsini bir kahveye kadınları da Camiye doldurmuşlar, Camiye gaz dökerek ateşe vermişler, erkeklerin bulunduğu kahveyi de makinalı tüfekle yarım saat taramışlardır. Camiden kaçmak isteyen kadınları da

ateşe tutmuşlar, burada da ırza tecavüzler son haddine varmıştır.

(Bu vesikalar Milletler Arası Komisyon'un hükümete ve Lozan Konferansı'na sunduğu rapordan alınmıştır.) Komisyonun yedi madde ile özetlediği raporu şöyledir:

KOMİSYONUN SUNDUĞU

RAPOR:

İzmir ve Anadolu'nun mutecaviz Yunanlılar tarafından işgal hakkında Milletlerarası Tahkik Komisyonunun hükümete sunduğu rapor:

1) İzmir ve civarında cereyan eden mezalimin mesuliyetine dair İttilâf Devletleri mümessillerince tanzim edilen raporda Yunan hükümet ve subaylarının mesuliyetini aşikaâr bir surette gösteren kısımlar...

2) Hadiselerin doğuş sebebini din düşmanlığında aramak lazımdır. Yunanlılar bunun meydana gelmesine mani olacak hiç bir şey yapmamışlardır. Bir medeniyet severlik vazifesi görmekten pek uzak olan mevcudiyetleri derhal bir fütûhat ve bir Haçlı manzarasını iktisap etmişlerdir.

3) Karaya asker çıkarılmasını takip eden günler zarfında İzmir ve civarında meydana gelen ahvalın mesuliyeti, vazifelerini ifa etmemiş olan üst rütbe kumandanlarla bazı subayların uhdesindedir. Yunan hükümeti bu mesuliyeti, bazılarını cezalandırmakla kabul ve tasdik etmiştir.

4) Yunan harekâtı İzmir'de kendisini temsil eden en büyük mülkiye memurunun hattı harekâtı sebebiyle,; Yunan askerlerinin ilerî harekâtı esnasında memleketin dahili muntikasını kanla boyayan vahim karışıklıklardan dolayı mesuldür.

a) 7-20 Mayıs tarihli Mösyö Venizelos tarafından çekilen telgraftaki yüksek meclis talimatına uymamışlardır. Kendisi İttilâf mümessilliğinden herhangi bir suretle izin istemeden 20 - 23 Mayıs'ta askeri kumandanlığına İzmir haricinde aydın, Manisa ve Kasaba ya asker sevkine emir vermeye mücade etmişlerdir.

b) Kezallık yine bu memur bil-in tizam halkı işgalin genişlemesinden haberdar etmiştir. Bu suretle müslüman halkın heyecanının ve binnetice kargaşalarının çoğalmasına sebep olmuştur.

6) Menderes vadisinde meydana gelen kargaşaların ilk sebebi, haksız olan (Yunanlıların) işgalinden meydana gelmiştir.

7) Bilakis Yunanlılar Menemen katliamların tek başına mesuldürler... Bu katliam mürettep değildir, fakat Bergama keyfiyetinden dolayı askerinin heyecanına vakıf olan Yunan kumandanlığı, asabiyet ve korku sebebiyle bilâ tahrîk müdafaadan mahrum sivil Türkleri katliam askerlerinin inzibat altında bulunduracak tedbirleri almağa mecbur edebilirdi ve etmeliydi. Menemen'de hazır bulunan Yunan subayları vazifelerini tamamen ihmal etmişlerdir.»

KOMİSYON ÜYELERİ

İtalya mümessili: General Dalalya
İngiltere mümessili: General Her

Fransız mümessili: General Bonese

Amerika fevkalade Komiseri Amiral Bristol. (10) yukarıda sadece iki tanesi anlatılan cinayetleri yazmakla bitmez. Anadolu'da Yunan zulmüyle yıkılmadık yuva yakılmadık ev kalmamıştır. Fakat bütün bunlar Lozan'da sorumsuz kişilerce Yunan dostluğu namına uyutuldu..

Yazımızın başında da dediğimiz gibi tamirat ve tazminat hakkımız müdafaa edilmesine rağmen ve Türk

gerçek varsa Yunan'ın Anadolu'da masum halka, küçücük çocuklara yaptığı zulüm, Hitler'in suçlu gördüğü Yahudilere yaptıklarından daha vahim ve elimdi.

İşte bu gerçek, Yunanistan'ı destekleyen milletlerin Yunanistan'la birlikte, Türk milletine aynı derecede ebedî düşmanlıklarını ispat etmektedir.

Mazlum milletlerin hakkını çiğneyenlere weyl olsun. Gözyaşı ve

— Ege ovalarında hain Rum çetelerinin namus, çocuk, kadın, ihtiyar demeden giriştiği hunhar katliamın bedeli Lozan'da karşılandı mı? Bunu iddia edebilir misin İsmet İnönü?

murahhas heyeti başkanı İnönü'nün Konferans'dan önceki bütün haklarımızı alacağız diye söylemesine rağmen acaba neden bu hak alınmadı?

Bunun sebep lerinin başında kargaşlanmış ve şeytan kurt politikacı Venizelos ve Lord Kürzon karşısında bizim murahhas heyetimizin acemiliği ve beceriksizliği yanında, Yunan - dostluğu namına 3 milyara yakın tazminatın hibe edilmesi gelmektedir.

Lozan antlaşmasının 59. maddesi şöyledir: «Yunanistan, harb kavaninine muayir olarak Anadolu'da Yunan ordu veya idaresinin e'falinden mütevellid hasarâtın tamiri mecburiyetini tanır. Diğer taraftan Türkiye, Yunanistanın harbin temadisinde ve bunun netayicinden mütevellid Yunanistan vaziyeti maliesini nazar-ı dikkate alarak tamirat hususunda Yunanistana karşı her Türklü mütalibattan sureti katiyyede feragat eder (11)

Acaba Yunanistan mali zayıflığının biz mi düşünmeliydik, yoksa bu kadar zulmü işleyen Yunanistan mı düşünmeliydi? Bu, hem zulme uğramak hem de zalimi affetmekten başka bir şey değildir. Ama bilinen bir şey varsa zalim asla affedilmez. Hele kaniyla, göz yaşıyla kurtulduğu bir milletin hakkı hiç affedilmez. Halbuki 2. Dünya harbinde son derece mağlûb ve mali bakımdan çok zayıf düşen Almanya bugün hâlâ İsrail'e harb Tazminatı ödemektedir. Almanya mali bakımdan zayıf düştü diye affedilmemiştir.

Ama bilinen ve kabul edilen bir

kandan meydana gelen bir milletin hakkını, dosttur diye düşmana bağışlamak ise, herhalde tarih ve millet yanında büyük vebali gerektirir. «İşte dün dost diye acınan ve hakkımızdan feragat edilen kahpe Yunan bugün Batı Trakya'da ve Kıbrısta aynı zulmü kardeşlerimize reva görmektedir.

Evet sadece Edirnenin bir mahallesi ve istasyonu olan Karaağaç karşılığı milyarların hibe edilmesi dün yada görülmemiş zulüm, işkenceye uğrayan bir milletin, hakkının Yunan dostluğu namına affedilmesi, tarih boyunca milletce affedilmeyen ve unutulmayan bir hadise olarak kalacaktır.

«Lozan.; bir milletin kaniyla kazandığı istiklâl'inin tam karşılığı değildir ve büyük tavizler verilmiştir.

Bugün Lozanı milletçe tekrar gözden geçirmek mecburiyetindeyiz.

DİPNOTLAR:

- 1) General Ali Fuat Cebesoy'un siyasi hatıraları 1957 İstanbul
- 2) Lozan Barış Konferansı Tutanaklar Belgeler. Sayfa: 120
- 3) Lozan Barış Konferansı Tutanaklar Belgeler. Sayfa: 121.
- 4) Aynı eser
- 5) Aynı eser
- 6) Aynı eser
- 7) Aynı eser
- 8) Aynı eser Sayfa: 127
- 9) Lozan, cilt: 2 sayfa 628 (Devletler Hukuku prof. M. Cemil
- 10) Yunan Mezalimi Sayfa 365
- 11) Yunan Mezalimi
- 12) Lozan, cilt: 2 sayfa 604 (Devletler Hukuku prof. M. Cemil

(Devamı var)

Bu Hafta «Çin Meselesi»

Yönetici — Sayın Nixon, ilk soruyu size sormak istiyoruz. Son haftalarda Kızıl Çin ile ilişkileriniz oluyor. Bir ping-pong takımı gönderdiniz. Ayrıca siz de gitmek istiyorsunuz. Herhalde, baş müşaviriniz yahu di H. Kissinger Çin ile yaptığı gizli görüşmede bu hususu ayarladı. Acaba bu görüşmelerin sebebi nedir?

Richard Nixon — Biliyorsunuz, 800 milyonluk bir ülke. Dünyanın en kalabalık ülkesi. Bunu görmezlikten gelemeziz.

Yönetici — Siz de mi aynı düşünüyorsunuz, bay Kissinger?

Henry Kissinger — Tabii. Ayrıca denge kurulsun istiyoruz. Üçlü bir denge. ABD, Rusya ve Çin arasında. Barış böyle korunur ancak.

Yönetici — Bay Kissinger, siz yahudilerin, bu denge politikasını, son günlerde Rusya'da meydana gelen anti sionist slaviclik hareketlerine karşı bir tehdit unsuru olmak üzere uyguladığınız söylüyor. Nitekim, son günlerde Rusya'da meydana gelen telaş da bunun işareti olsa gerek. Neyse şimdi bu konuyu geçelim. Pekki sayın Sadi Koçtaş siz açıklar mısınız? Kızıl Çin'i niçin tanıdınız?

Sadi Koçtaş — «750 milyonluk nüfusu ile dünyanın en büyük devleti olan Çin Halk Cumhuriyeti ile bugüne kadar diplomatik ilişkimiz yoktu. Bu karar münhasıran Türkiye'nin devletlerarası çıkarları göz önünde bulundurularak alınmıştır.»

Yönetici — Yani?

Sadi Koçtaş — «Yani 800 milyon insanın durumu göz önünde bulundurulmuştur.»

Yönetici — Sayın Koçtaş, sizin gerekçenizle ABD'nin gerekçesi arasında, ifadede dahi olsa bir benzerlik var. Acaba?

Sadi Koçtaş — Hayır! Kararımızda hiçbir yabancı devlet tesiri, hattâ telkini olmamıştır...

Yönetici — Sayın Osman Olcay, siz bu iddiaya birşey diyebilecek misiniz?

Osman Olcay — «Çin Halk Cumhuriyetini tanıma kararı Hükümetin kurulması ile ilân edildiği gibi bir an önce incelenmesi gereken konu olarak görülmüştü. Müzakereler çabuk gelişti. Paris elçimiz ile Çin Halk Cumhuriyeti elçisinin Paris'te ki müzakereleri başlarken, Amerika Birleşik Devletlerinin Ping-Pong takımı daha Çin'e gitmemiştir. Hükümet programında ilân ettiğimiz gibi milli çıkarlar açısından incelemeye karar vermiştik. İnceleme sonunda bu işin milli menfaatlara uygun olacağına karar verdik. Çin Halk Cumhuriyeti'nin Birleşmiş Milletlere kabulü hakkında müsbet oy kullanacağız. Bu gün pek çok ülke bizi izlemeye başlamıştır. Bazı ülkeler geç kalma telaşı içindeler.»

Yönetici — Sayın Olcay, siz de ABD hükümetinin tesirinin olmadığını belirtmek istiyorsunuz. Doğrudur belki. Fakat konuşmamızda dikkatli çeken nokta şu ki, daha hükümet olur olmaz, bu konuyu inceleyeceğimizi belirttiğinizi söylüyorsunuz. Ya-

nılmıyorsam o zaman, daha ilk beyanatınızda, K. Çin'i tanıyacacağımızı da söylemiştiniz. Daha ortada birşey yokken verilen bu beyanat, ileride menfaatlarımızın korunmasında menfi yönde etkili olur mu bilmiyorum. İkinci olarak, bazı ülkelerin «geç kalma telaşı içinde olmaları da her halde doğru bir teşhis olmasa gerek. Çünkü, kurt politikacı, bir devletin, yalnız milli menfaatler gerektirdiği zaman tanıyacığını bilir. Yoksa geç kalma telaşı bir politikaya öncülük edemez. Müsade ederseniz, burada Demirel birşey konuşmak istiyor galiba. Buyrun Süleyman bey birşey mi söyleyecektiniz?

Süleyman Demirel — «Kızıl Çin'i tanımakla Türkiye'nin hangi çıkarlarının göz önünde tutulduğu ve böyle bir yola gidilmesi ile Türkiye'nin ne kazanacağı mesul kişiler tarafından ifade olunmamakta, hattâ bundan kaçınılmaktadır... Madem ki, mesul kişiler Çin'i tanımanın memleket çıkarlarına uygun olduğunu iddia etmektedirler, bu çıkarların ne olduğunu kamuoyuna açıklamak mecburiyetindedirler. Kanaatimce, bugünkü ortamda ve bu zamanda Kızıl Çin'i tanımanın Türkiye için hiçbir yararı yoktur. 25 sene tanımamışız da ne zarar görmüşüzdür? Türki-

yangil'in bütçe konuşmalarında Kızıl Çin'i tanıyacacağımız belirtilmişti.

Yönetici — Bakan, sayın Çağlayan, gel, sizin de vaktiyle Kızıl Çin'i tanıyacacağınız söyleniyor. Hem, ben de yaptığınız konuşmayı hatırlıyorum. Şöyle olacaktı galiba: «Çin Halk Cumhuriyeti kendisinin tanınması için Milliyetçi Çin'in mevcudiyetini inkâr etmeyi şart koymadığı ve o topraklar üzerindeki hakimiyetinin de tanınıp ifade edilmesinde ısrar etmediği takdirde onu da tanımamıza için hiçbir engel yoktur.» Şimdi bunu inkâr etmezsiniz herhalde...

Çağlayan — «Yeni dostluklar el de etmeyi herkes arzu eder, eskilerini feda etmemek kaydıyla. Bizim hükümetimizin politikası, yeni dostluklar kazanırken eski dostlukları feda etmemek esasına dayanır. Çin Halk Cumhuriyetinin tanınması şartını ve zamanını bu politikaya göre ayarlanmış ve bunu da açıkça ifade etmiş idik. Bana izafe edilen beyanlar, bu hususu belirtmektedir. Üzerinde durulan nokta, Çin Halk Cumhuriyetini tanıırken, Milliyetçi Çin ile ilişkilerin kesilmesi şartını kabul etmiş olmaktır. Tartışmayı bu açıları değerlendirerek icabeder.»

Yönetici — Sayın Orhan Dengiz (AP) siz de konuşmak istiyorsunuz

KIZIL ÇİN'İ TANIDIK — GAZETELER

ye'nin bunca meselesi varken Kızıl Çin'i tanımanın başarılıymış çok önemli bir iş imiş gibi Türk kamuoyuna takdimi ise şaşırtıcıdır.»

Yönetici — Yani Süleyman bey, Çin'in tanınmasında bir menfaatiniz olmadığı kanaatinde misiniz? Siz cevap vermek ister misiniz sayın Koçtaş?

Sadi Koçtaş — Aslında K. Çin'i AP de tanıyacaktı. Biz onun aldığı kararı geliştirdik. Ve bu tanımanın milli menfaatlerimize uygun olduğunu inanıyoruz. Süleyman Demirel'in de neden itiraz ettiğini anlayamıyoruz. Hem de üzülüyoruz. Zira Çağla-

galiba. Siz de bu konuda mı konuşacaksınız? Buyurun...

Orhan Dengiz — «Milliyetçi Çin'in mevcudiyetini tanımaya devam şartı ile Kıta Çin'inin tanınmasına lüzum olabilir. Ama hükümet yıllarca bağrımıza bastığımız dost Milliyetçi Çin'i kapı dışarı etmek şartını kabul etmiştir. Türkiye böyle bir üzücü şartı kabul etmekle, Türk devletlerinin geleneklerine aykırı hareket etmiştir. Bu grubumuzun ve milletin tasvip edeceği bir davranış değildir.»

Yönetici — Yani size göre, Milli-

yetçi Çin yıllarca bağrımıza bastığımız, dostumuzdur. Böyle bir dostu kaybetmek büyük gaflettir. Bu üzücü durumu milletimiz de tasvip etmez. Bunu demek istiyorsunuz herhalde. Fakat bu ifadelerde, milletin pek anlayamadığı bir husus var. Bu sizin üzerinizde şüphe de uyandırıyor. Hemen hepiniz, Milliyetçi Çin hakkında ağıtlar söylüyorsunuz. Yani Milliyetçi Çin bizim menfaatlarımıza bu kadar uygun bir politika mı takip ediyordu. Şu anda bizi dinleyen milletimiz, Kızıl Çin'i tanımaya karşı çıkarken daha kuvvetli deliller göstermenizi beklerdi. Fakat siz milletin menfaatinin çok Milliyetçi Çin'i savunuyorsunuz. Belki yanılıyorum, ama, böyle anlaşıyor da... Müsade ederseniz, burada deminden beri söz isteyen Sol Basın temsilcileri var, onlar da bu konuda fikirlerini beyan etsinler. Bakalım ne diyorlar?

Sol Basın — «Anti Komünizmi bağnazlık halinde benimseyenlere göre, Türkiye Pekin'i tanımakla Mao rejimini destekleyen ülkeler arasında yer almış olacaktır. Ayrıca kurulacak ilişkiler dünyanın her köşesinde süversif eylemleri kışkırtan Komünist Çin'in ülkemizde daha rahat çalışmasına imkân verecektir.» (Milliyet 6 Ağustos 1971 Abdi İpekçi).

«Pekin durumumuzun nezaketini kavrayıp Türkiye'ye karşı gayet anlayışlı davranmıştır. (Yeni İstanbul, 11 Ağustos 1971).

«Türkiye'nin, 800 milyon nüfuslu dev Çin'i tanımak üzere giriştiği çabalar ve varılan sonuç «geç kalmış» bir karar niteliği taşısa da, dış politikamız bugüne dek geçirdiği en olumlu ve en yerinde aşamalardan biri olarak göze çarpmaktadır. (Cumhuriyet Gazetesi).

Yönetici — Hayret! Nasıl konuşabiliyorsunuz böyle? Kızıl Çin'de neşredilen «Halkın Sesi» gazetesi de ancak böyle konuşabilirdi. Gerçekten hayret ediyorum. Mao'nun diplomatları, Rusya'nın diplomatları çeşitli ülkelerde komünist hareketleri tahrik ettikleri için sınır dışı edildiler. Bunu bilmenize rağmen nasıl bu görüşü savunabiliyorsunuz, bay Abdi İpekçi? Ya siz Sağlamer ve Cumhuriyet Gazetesi? Türkiye'nin geç kaldığını ve hattâ Kızıl Çin'in, Türkiye'nin tanınmasını lütfen kabul ettiğini söyleyebiliyorsunuz. Bu anlaşılabilir hareketleri kimin namına yaptığınızı şimdi gerçekten merak konusu.

Son olarak bir hususu daha belirtmek yerinde olacak.

Herhalde oturumu takibeden milletimiz de farkındadır, konuşmacılar Kızıl Çin'i tanıma meselesinde bir şeyi ısrarla gözden uzak tutuyorlar. Tanımak istemeyenler Milliyetçi Çin'in durumunu ileri sürüyorlar, tanımak isteyenler ise 800 milyonluk nüfusu önümüze dikiyorlar. Halbuki milletimiz, Kızıl Çin denince Doğu Türkistan'ı düşünmektedir. D. Türkistan'ı hesaba katmayan politikayı ve politikacıyı mahkum etmiştir. Hiç bir konuşmacı, üzülerek belirttim ki, bu konuya temas etmedi. Hattâ, eskiden bu konudaki yazılarını okuduğumuz Sadi Koçtaş bile... Bu husustaki görüşünüzü ıstırham etsem:

S. Demirel —

S. Koçtaş —

O. Olcay —

Sol Basın —

Yönetici — Görüyorum ve millet de görüyor ki susuyorsunuz.

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

(Geçen Sayıdan Devam)

Emperyalizm; bir milletin diğer milletler ve insanlar üzerine hakimiyetini zorla kabul ettirip, beynelmilel bir siyasi yapı kurması demektir. Bu tarifi tam tamına uyduğu devlet tipi S.S.C.B. nden başkası olmaz. İngiltere, Fransa, Almanya da 19. ve 20. asırlarda böyle bir emperyalizm tesis etmiştir. Amerika ise, kültürel ve iktisadi bir emperyalizm kurmuş bulunmaktadır.

Emperyalizm; bir milletin zorla, başka milletlere (rızası hilâfına) bir sistemi kabul ettirip, bir beynelmilel siyasi yapı kurması demektir, dedik. Bu tariften şu neticeyi çıkarabiliriz. Emperyalizm, bir milletin kuvvetinin en son noktasıdır. Ancak, emperyalizmle hakimiyeti karıştırmak gerekir. Emperyalizm gayri insanî, batıl bir imanın yani sol ideolojinin hakimiyetinin en üst noktasıdır. Sağ ideoloji ise emperyalizm doğurmaz, insanın bütün varlığı üzerinde Hakk'ın hakimiyetini kurar.

Emperyalizm, sol ideolojinin meyvesi ve son noktasıdır. Bu son gerçek noktasından bakıldığında, «dünyada emperyalizm var mıdır?» suali ne tereddütsüz «vardır» diye cevap verilmelidir. Komünizm ve kapitalizm sistemleri, sol ideolojilerin emperyalizme dönüşmesi manasına gelmektedir. Zira kapitalizm de, komünizm de aynı vehmin farklı iki tezahüründen farklı bir şey değildir. J.J. Rousseau ile Marx'ın hayallerinin dayandığı fikir aynı idi: «Homo Economicus...» İnsanı hayvandan ayırmayan ve ayırıcı hiç bir hususiyeti kabul etmeyen kapitalizm ve komünizm, gerçekten aynı sol ideolojinin bataklığında yetişmiştir. İnsanı, «iktisadi bir hayvan olarak gören bu iki sistem insanın, eşyanın ve hayatın doğru izahına dayanmaz. Birisi, insanın kurtuluşunu, müphem bir hürriyet fikrinde görür. Diğer ise kurtuluşu, istihsal vasıtaları ile bu vasıtalarla sahip olma şekli arasında ki tezaadın ortadan kalkması şartına bağlar. Ne hayali bir hürriyet, ne de istihsal vasıtaları ile kullanış şekli arasındaki tezaadın halli insanı ve cemiyeti kurtaramaz.

Zira ne komünizm, ne de kapitalizm insan, eşya ve hayat hakkında doğru bir görüşe dayanmamaktadır.

Sol ideolojiler bir emperyalizm tesis ettiği gibi bütün insanlığın buhrana, sefalet ve ızdıraba düşmesine yol açar. Emperyalist ve vahşi harplere vücut verir. İşte Türkistan İstiklâl Mücadelesi, İşte Vietnam...

Birbirinin can düşmanı gibi gözükken iki sistem, yani kapitalizm ve komünizm aynı temele dayanmaktadır. dedik Bundan daha şaşırtıcı bir gerçek de sudur: komünizm ve kapitalizm aynı emperyalizmin değişik iki yüzünden ibarettir. Ve kapitalizm ve komünizm maskesi altında, gizli ve gerçek bir emperyalizm saklanmaktadır.

EMPERYALİZMİN BÜNYESİ

Emperyalizm; mana itibarıyla, imparatorluk kelimesinden gelir. Lügat manası budur. Fakat kullanıma

— Metin Toker, «Milletim Uyan» ve «İlmi Sağcılık, milletin hayat kavgasının bayrağıdır» sözlerine de kızıyor. Elbette kızacak. Zira millet uyanmamış olsaydı, kayınpederi daha pek çok yıl seflik yıllarını sürdürebilecekti. Eğer millet uyanmasaydı, dün yanyana çalıştığı komünist sefleri hainane faaliyetlerini yürütebilecekti. Damat, «İlmi Sağcılığa» da karşı olacaktır. Çünkü fikri kapasiteden yoksun bir ferden bir doktrini enine-boyuna anlaması düşünülemez. Bazı mahluklar, bazı yiyecekten anlamazlar da...

Gerçek Emperyalizmin Bünyesi Ve kaynakları

manası, bir ideolojik kuvvetin veya bir milletin, milletler üzerinde zorla bir hakimiyet kurmasıdır. Böylece emperyalist bir siyasi, iktisadi ve askeri sistem ortaya çıkar. Emperyalizmin bu tarifine bugün her şeyden önce S.S.C.B. uyar. Amerika, İngiltere, Almanya'da buna benzer sistemler kurdular.

Emperyalizmi iyice anlamak için, emperyalizm hakkında iki görüşü nakledelim:

Marxistlere göre emperyalizm ; kapitalizmin en gelişmiş şeklidir. Lenin bu teoriyi geliştirmiş ve emperyalizmi, kapitalizmin son safhası olarak göstermiştir.

Kapitalizm ise, marxistlere göre; kapitalin biriktiği bir cemiyettir. «Artık değer» nazariyelerine göre sermaye, emekçinin emeğinden çıkan değerlerin birikmesidir. Böylece sermaye birikir ve işçi zayıflar. Sermaye birikirken, liberalizmin neticesi olarak serbest rekabet, şirketlerin teşekkülü sermaye guruplarının yeni pazarlar elde etmek için, dünya milletlerini iktisadi av yapmak gayesiyle mücadeleye girer. Binaenaleyh sermaye guruplarının dünyayı paylaşmaları doğar ki, bu emperyalizmdir. Yani marxistlere göre emperyalizm, sermayenin dünyayı ve milletleri esirleştirmesidir.

Marxistlere göre emperyalizm kapitalizmin, kapitalizm sermayenin büyümesinin siyasi ve askeri ifadesidir. Yani « sermaye büyümenin en son noktasında — büyümesini istismara borçlu olduğu için — bir emperyalizme vücut verir. » derler Şimdi bunu inceleyelim:

Sermayenin teşekkülü ve büyüme-

si nasıl olur?

Sermayeyi doğuran insandır. İnsan ise bir ideolojinin emrindedir. En basit insandan, en mükemmel bir cemiyetin ferdine kadar hepsinde bir ideoloji vardır. İdeoloji ise, ya insan ve eşya gerçeğine uygundur, ya da değildir. Ya haklı, yahut da haksızdır.

Sermayenin teşekkülünde ya haklılık, ya da haksızlık vardır. Sermaye mutlak olarak istismar olamaz. Sermaye ya haklı bir ideolojinin, ya da haksız bir ideolojinin mahsulü veya âleti olur. Şu halde sermayeyi doğuran ideolojidir ve sermaye ideolojiye göre teşekkül eder.

Sermaye, doğumu ve kullanılışı itibarıyla, müsbet yani sağ ise millî ekonomiyi vücut verir. Sermaye, doğumu ve kullanılışı itibarıyla, menfi ise yani sol ise emperyalist sermaye gayri millî, gayri insanî ve gayri millî sermaye teşekkül eder. Bu sermaye gayri millî, gayri insanî ve gayri islâmî politikanın emrinde kullanılır ve katî bir emperyalizm teessüs eder:

Emperyalizmin bünyesi, menfi ideolojidir. Vasıtalarından biri de sermayedir. Yoksa emperyalizm, sermayenin siyasi ifadesi değildir. Emperyalizm, sol ideolojilerin hakimiyetinin son noktasıdır.

Dünyamızda emperyalizm var mıdır? İnsan ve cemiyetin ızdırıp içinde olduğu bir çağda, siyasi sistemin adı ne olursa olsun, emperyalizmdir.

Zamanımızda emperyalizmi tesis eden ideoloji hangi ideolojidir?

Zamanımızda emperyalizmi tesis eden ideoloji, bütün dünyayı saran

Judeo-Grek kültür ve ideolojidir. Ve bu Judeo-Grek kültürü, komünizm ve kapitalizm gibi ideolojilerin anasıdır. Bu ideolojiler soldur. Yani insan ve eşyanın kanunlarına aykırıdır. Kapitalizm ve komünizm, insanın ekonomik bir hayvan olduğu prensibine dayanır. Zira kapitalizm de, komünizm de Judeo-Grek kültüründen doğan Avrupa kültürünün mahsulüdür.

EMPERYALİZMİN KAYNAKLARI

Emperyalizmi, bir sol ideolojinin milletler ve insanlar üzerinde hakimiyet kurması olarak vasıflandırmıştık. Yani gayri insanî ve gayri millî bir ideoloji, insanları hakimiyet altına almışsa bir emperyalizm tesis etmiştir. İnsanı ve milletleri esirleştiren bu hakimiyet, emperyalist bir kültüre dayanan siyasi, askeri, ekonomik bir yapı kurar ki, bu, emperyalist bir sistem değildir.

Zamanımızda insanı esirleştiren kapitalist ve komünist sistemlere bir örnektir

Emperyalizmin bünyesinin, istihsal vasıtaları ile ona sahip olma düzeni arasındaki tezattan değil, insan ile insan ihtiyaçlarını tanzim eden düzen arasındaki tezattan doğduğunu göstermiştik

Emperyalizm, insanın tabii ve ideolojik yapısına uymayan bir inanç, ahlak, kültür ve hayat düzeninin tatbikinden doğar. İnsan yapısına aykırı olan düzeni yaşatmak isteyen ideolojik kuvvet, bunu ancak zorla, hile ile yapabilir. Bu ise sol ideolojinin yaşaması ve devamı için ancak zulmün yani emperyalizmin şart olduğunu gösterir.

«Emperyalizmin bünyesinin sol ideoloji olduğu» gerçeği, emperyalizm ve buhranlar hakkındaki tek ve doğru görüşdür. Emperyalizmin, sahte ve uydurma emperyalist nazariyesi, yani Lenin'in faraziyesi, sadece emperyalizmin yaşamasını temin için ortaya atılan bir şaşırtmacadır.

Emperyalizmin dayandığı sol ideolojinin kaynağı, emperyalist kültür nedir?

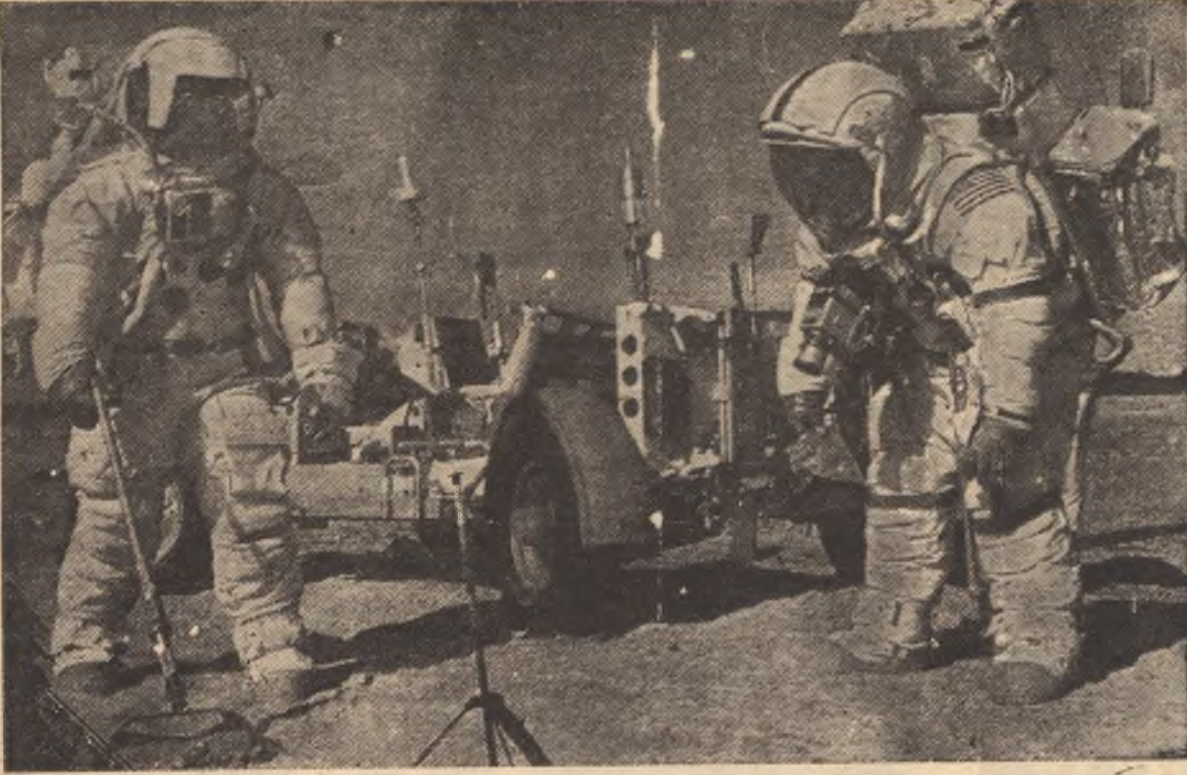
Şimdi onu gösterelim:

Bugün dünyanın büyük ekseriyeti Avrupa medeniyetinin içine girmiş gözükmektedir. Komünist ve kapitalist sistemlerin hakim olduğu dünya, Avrupa medeniyetinin mahsulüdür. Şu halde Avrupa medeniyet, yahut kültürünün hususiyet ve kaynaklarını kısaca gözden geçirelim:

(Devamı var)

- (1) Metin Toker. Solda ve Sağda Vuruşanlar, Akis yayınları, S: 119. (Necmeddin Erişen, Gerçek Emperyalizm, S: 13).
- (2) Necmeddin Erişen, Gerçek Emperyalizm, S: 9-11.

— Ay hakkında ilmin ortaya çıkardığı son gerçekler, İlmî Sağ'ın görüşlerini te'yid etmektedir. Resim, Uzay adamlarını bir prova esnasında gösteriyor.

«Ay Ve Şems Bir Güneşti Ay İse Söndürüldü» Ay Seyahati Neyi Teyid Eder?

AY SEYAHATI VE SAĞ İDEOLOJİ

Günümüzde efkârı umumiyei en çok meşgul eden hadiselerden biri ve belki de başta geleni ay yolculukları olmuştur. İlk çağlardan beri insanların kâinat hakkındaki tecrübeleri hiçbir zaman durmamıştır. Uzay üzerine geniş araştırmalara girilmiş, kâinat denilen muazzam mekânın incelenmeye ve izah edilmeye çalışılmış, ancak insan aklının ek sıklığı bu izahlarda doğruluk payını azaltmıştır. Kendini her şeye muktedir gören insanoğlu gözlerini gökyüzüne dikince sahip olduğu kudret ve imkânın bu muazzam mekanizma yanında bir hiç olduğunu görmüştür.

KÂİNAT VE AY

Kâinat denilen mekanizmayı dikkatli bir şekilde tetkik edersek bunun akıllara durgunluk veren bir nizam içinde devam ettiğini görürüz. Güneş sisteminin kuruluşundan beri aynı hareketi tekrar etmektedir. Daima gündüzleri geceler takip etmekte ve bu hal aksamadan devam etmektedir. Dünya binlerce seneden beri güneşe intizamlı bir şekilde yaklaşıp uzaklaşmakta, güneş sisteminin meydana getiren gezegenler de aynı hareketi yapmaktadırlar. Kendilerinin ve sistemlerinin etrafında dönmektedirler. Bu dönüşler, bazı küreler üzerinde yaşayan canlılar da hayati tesirler meydana getirmektedir. İşte bu muazzam mekanizma içinde bir nokta kadar yer işgal etmeyen ay dünyamızın uydusu olup uzaklığı 384.000 km. dir. Oysa ışığı henüz dünyamıza ulaşamamış gezegenlerin varlığı iddia edilmektedir. Işık saniyede 300.000 km. yol alır. Yani ay ışığı dünyaya 1 saniyede gelmektedir. Bu hıza rağmen ışığı dünyaya ulaşamayan gezegenlerin varlığı kâinatın büyüklüğü hakkında

bir bilgi verir. Buna göre ayın bize uzaklığı ihmal edilecek kadar azdır. Ve insanoğlu da aya çıkmakla pek büyük iş yapmış olmaz.

Ay denizlerin hareketini kontrol etmektedir. Ay dünyaya 80.000 km. yaklaşmış olsaydı, muazzam med hadiseleri doğar ve yeryüzünün bütün karaları iki defa sular tarafından istilâ edilirdi. Demek ki dünya ve ay mesafesinin ayarlanması da dünyadaki hayatın devamını temin etmek tedir.

UZAY DENEMELERİ VE GERÇEK EMPERYALİZM

Uzay denemelerinde büyük devletler çok yüksek bir sermaye harcamaktadırlar. Meselâ Amerika ve Rusya'nın durumu böyledir. Amerika, sadece bir Apollo denemesi için milyonlarca lira tutarında para harcamaktadır. Rusya da aynı şekildedir. Acaba bu paralar nereden temin edilmektedir? Bu sermayede Asya'da, Afrika'da zenginlikleri sömürülen mazlum insanların hakkı vardır. Meselâ Rusya Türkistan'ın bütün zen

giniğini sülük gibi emmektedir. Amerika da ulaşabildiği ülkelerin servetini yutmaktadır.

Öte yandan uzay denemeleri gerçek emperyalizmin emrindeki Amerika ve Rusya'ya karşı diğer milletler de bir aşağılık duygusu meydana getirmektedir. Çeşitli yayın ve basım organlarından ısrarla sürdürülen propaganda, emperyalizmin askeri, siyasi ve malî dayanağı Amerika ve Rusya'yı yenilmez birer güç olarak göstermeye çalışmaktadır. Bütün insanlığın zihnini günlerce meşgul edilmektedir.

GERÇEK İLM İNSANLIĞI SAĞ İDEOLOJİYE YAKLAŞTIRACAKTIR

Hadiseyi sadece ilmi açıdan tahlil edersek;

Amerika'nın teşebbüs ettiği son Apollo denemesi başarıyla cereyan etti. Astronotlar aya gittiler, incelemelerde bulundular ve topladıkları numunelerle tekrar dünyaya döndüler. Ancak Astronotların ay yüzeyinde yaptıkları incelemeler sırasında rastladıkları şey gayet enteresandı. Ay yüzeyinde yürüyüş yapan astronotlar şöyle diyorlardı. «Ayın yüzeyi adeta kül gibiydi. Hem de gri renkli. Yürürken ayaklarımızın yerindeki kül tabakasına batar gibi batıyordu. Bundan dolayı film ve fotoğraf objektiflerimiz derhal örtülüyor, onları sık sık silmek zorunda kalıyorduk. Hattâ topladığımız numuneler bile saatlerce ateşte kalmış gibi geliyor insana. Bu haliyle ay sıcakken soğumuş bir gök cismini andırıyordu.»

Evet, doğrudur. Astronotların bu ilmi tesbiti gayet yerinde bir tesbittir. Bu ilmi gerçeği Peygamber Efendimiz (S.A.S.) 14 asır önce şöyle bir hadis-i şerif ile ifade etmiştir: «Ay ve Şems yanmış bir güneştir. Ay ise söndürüldü.»

İşte insanoğlunun 20. asırda ancak tesbit edebildiği gerçeğin asırlarca önce İslâm Peygamberi tarafından ifadesi budur. Sağ ideolojinin her tesbiti ve her kanunu daima ilmi bir gerçeği anlatır. Ama bunu görebilmek için yüksek bir ilmi seviyeye ulaşmak lazımdır. Avrupa skolastik Ortaçağ zihniyeti içinde can çekişirken İslâm âlemi ve bilhassa Türkler son derece medenî hayat yaşıyorlardı. Ama ne zaman ideolojimizden kopmalar görüldü, taviz üstüne taviz vermeye başladık bütün cihetlerimizle birlikte ilmi cephemiz de çöktü. Ve bu çöküş batı taklitçiliğine paralel olarak hâlâ devam ediyor.

Ancak tarihin objektif bir tahlili bize insanlığın sağ ideolojiye adım adım yaklaştığını ve her ilmi gelişmenin sağ ideolojinin bir prensibini teyid ettiğini gösteriyor. Bu hadise insan iradesinin dışında olup ibiktiftir. Bunun en iyi misallerinden biri şüphesiz astronotların ay tesbitleriyle hadis-i şerifin aynı olusudur.

Otağ Yayınevinden

YAYINEVİMİZ, bütün gönüldaş, dost ve müşterilerine «NURUOSMANİYE CADDESİ, 8/3» teki yeni binasına taşındığını duyurur.

OTAĞ YAYINEVİ, zengin çeşitleriyle bütün münevverlerin ve kitapçıların hizmetindedir.

OTAĞ YAYINEVİ'nin yeni kurmuş olduğu mücel-lithanede, bütün cilt işlerinizi en ucuz fiatla ve en güzel şekilde yaptırabilirsiniz.

Kendi neşrettiği «MİLLET DÜŞMANLARININ İHANET PLANLARI - BELGELER» ve «İSLÂM İNANCININ TEMELLERİ - AKAİD» eserlerinden başka en seçme, en faydalı, en güzel ve en ucuz kitapları OTAĞ YAYINEVİ'nden temin edebilirsiniz.

YENİ ADRESİMİZ :

OTAĞ YAYIN VE CİLT EVİ
NURUOSMANİYE CADDESİ, No: 8/3

CAĞALOĞLU - İSTANBUL

Almanya'daki İşçilerimizin Hayati Problemleri - II -

(Geçen Sayıdan Devam)

Türkiye'den Almanya'ya gön derilen veya çeşitli yollardan te min edilen öğretmenlerin çoğu Almanya'da sapkın fikirlerin propagandisti olmuşlardır. Komünizmin fikirlere kapılan ve sol çevrelerden destek gören bu öğ retmenler, Türk çocuklarını na sıl eğitirler?

Görülüyor ki Avrupa'daki işçi lerimizin çocukları için okul der di küçümsenecek bir mesele de ğildir. Hükümetimizin Almanya' ya çok iyi vetişmiş millî değer lere bağlı ve sapkın fikirlerle mü cadele edebilecek kudrette öğ retmenler göndermesi gerek mek tedir.

İŞÇİLERİMİZİN DİN ADAMI İHTİYACI KARSILANMALIDIR

Hristiyan propagandistlerinin tuzağına terk edilmiş işçilerimiz yeteri kadar din eğitimi görmüş değillerdir. Onun içindir ki dinî günlerimizde, doğum, ölüm, ev lenme gibi hadiselerde din ada mına ihtiyaç duymaktadırlar.. Bu ihtiyacı Türk Kültür ve Yar dımlaşma Derneği bir bildirisin de şöyle açıklar:

«Dinî günlerimizin anılması, cenazelerimizin kaldırılması, a ramızda millî ahlâkın temel ka delerini ve millî birliğimizi bü tünleyecek kimselerin bulunma ması, bizi daha çok asâklık duy gusuna itmektir. Onun için kendimizi başıboş, yalnız hisset mekteviz.»

Dedelerimiz gittikleri yerlere kendi kültür damgalarını vur maktavdılar. Onların verleştiği hattâ konakladığı her küffar di varı camie, ezan sesine ve Kur' an sesine kavuşurdu. Böyle se refli bir milletin torunları bugün cenazelerini kaldırarak ehliyet ten ve ehliyetli bir din adamın dan yoksundurlar.

Hükümetimiz işçi kardeşleri mizi kilise telkinatından kurtu racak tedbirleri almalı, Avrupa' ya imanımızı, ahlâkımızı ve mil lî birliğimizi vasatacak din adam ları göndermelidir.

Akla gelmedik zorluklara gö ğüs gererek yabancı ülkelerde hayatlarını çürüten işçilerimiz adeta komünistlerin kucağına i tilmiştir. Alman komünistleri, Türk komünistler, Macar komü nistleri ve misyonerler işçilerimi zın iman yapılarını bozmak için elele çalışmaktadırlar. Haçlı sü rüleri ile Anadolu'da dalgalanan sancakları düşüre meven düş manlarımız aynı işi kendi kardeşlerimize yaptırmak istemek tedirler. Bunun için birçok der nek kurmuşlar birçok gazete ve hitap neşretmişlerdir.

Her yıl yaz aylarında Alman komünistleri tarafından Türk iş çileri için bedava seyahatler ter tip edilir. Bu seyahatlara katı lan işçiler fikren iğfal edilir. Kı sın kiliselerin propagandası son haddine varır. Bereket versin bu kadar propaganda semeresi ni vermez.

Alman radyosu komünist işçi

ve işçi temsilcilerine açık tutul maktâ onların her istediklerini propaganda etmekte ve fakat antikomünist işçilerin istekleri ne kapalı tutulmaktadır.

Merkezi Budapeşte'de olan bir komünist radyosu hergün Türk işçileri için bol bol yayın yapmakta, onları Macaristan'a davet etmektedir. Almanya'da bulunan komünist Türk öğren cileri işçiler arasında çok sinsi çalışmakta, işçileri zaman za man gösteri yürüyüşüne sürük lemektedirler.

Bu kadar azılı düşmanlar kar şısında kalan işçilerimizin millî kültüre ve millî ahlâka bağlılık larının devamı için Türk hükü metleri hemen hiçbir tedbir al mamışlardır. Üstelik Türkiye' den Almanya'ya yıkıcı fikirleri işçilerimiz arasında propaganda eden fertler, zümreler ve teşek küllere karşı devlet tarafından hiçbir tedbir düşünülmemiştir.

Meselâ Aşık Nesimi ve onun gibi olan niceleri Berlin'de üni versitelerde ve toplantı salonla rında konserler vermişler, kon feranslar, toplantılar yapmışlar

— Almanya'da yahudiler, Yunanlılar ve Ruslar'la elele vatan satan ko münistler, ellerinde komünist şeflerin afişleriyle yürüyüş yaparken.

dır. Bütün bu toplantılarda el betteki, komünizmin propagan dası yapılmıştır. Bu kadar ke sif propaganda altında insanın değişmeyeceği düşünülemez.

İşçilerimizin saatlerce çalışıp yorulduktan sonra nerelerde din leneceklerini kimleri dinleyecek lerini, ne yapacaklarını hesapla mış değiliz. «— Adam Türkiye' den uzaklaşsınlar da ne yapar larsa yapsınlar» demişiz. Fakat fesat şebekeleri kurulmuş, onlar adam sende dememişler, işçileri mizi madden ve manen soyma ya başlamışlardır.

Meselâ Türk Kültür ve Yar dımlaşma Derneğinin bildirilerin den anlıyoruz ki, Berlin'de sade ce Kreuzberg civarında 10-15 ta ne lokal açılmıştır. Bu lokaller mevthane vazifesini görmekte dirler. Bunların çoğunun arka kısmında kumar oynatılmakta dır. Zaman zaman tabanca nam luları konuşmakta ve birkaç iş çimiz boşu boşuna heba olmak tadır.

Sorulabilir. Peki işçilerimiz için eğitilmiyor? Almanya'daki işçilerimizi millî ideallere göre eğitmek şöyle dursun onlara va pılan komünist telkinatının bile

önüne geçilmemiştir. «Türk gençliği kültür kulübü» denen fesat yuvasının faaliyetini ken di haber bülteninden öğrenelim «Türk emekçisinin kendini sö muren hakim sınıfa karşı ver mek zorunda kaldığı mücadeley i en doğru ve en bilinçli bir şe kilde yürütebilmesinin, ancak köklü bir eğitimden geçmesiyle mümkün olacağına inanan Türk Gençliği kültür kulübü böyle bir eğitim programı hazırlamış ve 11 Ocak 1968 Cumartesi gü nünden itibaren her hafta saat 19.00 da verilmek üzere aşağı daki gün ve konularda konfe ranslar düzenlemiştir. Bütün iş çi kardeşlerimizin ve kulüp üye lerimizin eğitim çalışmalarına gereken ilgiyi göstermelerini ve arkadaşlarımızı da bu çalışmalara katılmalarını teşvik etmeleri ni dileriz.»

Adı geçen komünist eğitim programında,

İşçilerimizin bir kısmı bu tip konferanslarda boş vakitlerini doldurmaktadırlar.

KOMÜNİST SENDİKA VE DERNEKLER İŞÇİLERİMİZE ZULMETMEKTEDİRLER

1 — İleri Organizatör - Türk Danış - Bu teşekküle aşırı solcu lar hakimdir. İşçilerimizle en çok uğraşan fesat vuvaların

maktadırlar.

Bu teşekküller:

1— Türkiye'de Kurtuluş ga zetes.

2— Safak.

3— İşçi-kövlü bülteni ve da ha başka yayın organları vası tı ile tesirlerini artırmaktadırl ar. Bunlara karşı müessir bir milliyetçi yayın organı yoktur.

Olanları yakından görüp mil letinin ızdırabını çeken Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği Başkanı Mehmet Demirci şöyle demektedir. «Keşke millettim a sırlarca aç kalsaydı. tekniğin hiçbir neticesine ulaşmasaydı ve fakat Müslüman Türk'lüğün değerleri bu derece rencide ol masaydı.»

NETİCE

Yarım milyon kardeşimiz, mı lî zenginliğimizin yahudiler rumlar ve Ermeniler tarafından sozulması neticesinde vurtların terketmek mecburîyetinde kal mışlardır.

Almanya'da ve diğer ülkeler deki işçilerimizin sosyal ve ikti sadî birçok meseleleri vardır. İş verenlerin gayri adil davranışla rı, konsoloslukların zorluk çıkar maları, fesat şebekelerinin sinsî propagandaları işçilerimizi hu zursuz etmektedir.

Almanya'da çalışan işçilerimiz bu milletin en temiz evlatlarıdır. Dertleriyle ilgilenmek hak sızlıkları önlemek onların huzu larını temine çalışmak başta hü kümetimizin sonra millî teşek küllerin vazifesidir.

Yabancı ülkelerdeki işçileri mizin fikren ve ahlâken dejene re olmamalarını sağlamak Türk Devletinin devamı bakımından son derece önemlidir.

İşçilerimiz ilelebet yabanın kapılarında kalacak değillerdir. Onların toptan Türkiye'ye gel meleri halinde doğacak olan muhtemel problemleri şimdiden hesab ederek hazırlıklı olmak ge rekmemektedir. Köylerin boşalma sı, ailenin rencide olması, ikti sadî yönden dengesizlik, kültü rel problemler teker teker düşü nülmelidir.

Yabancı kapılarında çalışma mecburiyetinde kalan işçilerimiz de; çok şerefli bir milletin evlâ dı, yegâne din olan İslâmın mün tesibi, Anadolu'nun gerçek sahi bi olduklarını unutmasınlar. Fe sat şebekelerinin gâvelerini iyi ce anlasınlar. Milletimize ve mil lî değerlerimize olan imanları sarsılmasın.

Fesat şebekelerinin arzuları kursaklarında kalacak. Türkiye' yi madden ve manen sovanları milletimiz eritecek ve ancak o zaman; milletçe çektiğimiz çi le sona erecektir.

(1) Necatî Ahibaba Dış Ülkele re İşçi Gönderme Safha ve So runları Shf: 4.

(2) Sadî Pehlivanoglu Dış Ülke lerdeki İşçilerimizin Sosyal ve Kültürel Meseleleri.

(3) Sadî Pehlivanoglu. Dış Üke lerdeki İşçilerimizin Sosyal ve Kültürel Meseleleri. Shf: 6.

(4) Aynı eser Shf: 5.

(5) Aynı Eser Shf: 4.

(6) Bülent Ercvî. Dış Ülkeler deki İşçilerimizin Sorunları. S: 26.

G

E

C

E

N

H

A

F

T

A

**8 AGÜSTOS
PAZAR**

**9 AGÜSTOS
PAZARTESİ**

**10 AGÜSTOS
SALI**

**11 AGÜSTOS
ÇARŞAMBA**

Sancak Düşmanlarına İthaf Olunur

Samandıra'da 23. tümeni ziyaret eden Cevdet Sunay üç alaya Sancak vermiştir. Sunay sancakları teslim ederken: «Çok zengin tarihimiz boyunca silahlı kuvvetlerimiz, sancaklarını canlarından aziz bilip, onu daima başları üzerinde tutarak gerektiğinde kanlarını dökmekten çekinmemişlerdir. Birliğimizin bütün mensuplarının aynı cengaver ruhla bu kutsal millet emanetini ebediyete kadar şeref senbolü olarak taşıyacaklarından eminim. Bu inanç ve güvenle büyük milletimiz adına Sancağımızı teslim ediyorum.» demiştir. Resimde Sunay alaya Sancağı teslim ederken görülüyor.

Şili Masalı

Şili'de Allende başkanlığın daki kabineden 4 bakan istifa etmiştir. Kabinede en ilimli olarak tanınan solcuların bu istifası marksist geçinen Allende'yi ihtilalci komünistler karşısında çok güç durumda bırakmıştır. Batıl ideolojilerin çeşidi ne olursa olsun yıkılmaya mahkumdur. Bu iddiayı ispat için bundan güzel misal olabilir mi? Allen de iktidara geçtiğinde Türkiye'de bunu manşete çekerek bayram yapan akli eksiklere ithaf olunur.

Militan Yahudiler

Amerika'da militan yahudilerin kurdukları savunma teşkilatının lideri Haham Meir Kahane 20 kadar tarafları ile birlikte Senatör Edward Kennedy'in bürosunu başmış ve burada bir süre gösteri yapmışlardır. Haham Kahane Kennedy'den Sovyetler Birliği'ndeki yahudi düşmanlığına karşı kampanya açılmasını istemişlerdir. Kapitalist bir ülkenin vatandaşı olmak yahudinin komünist ülkelerdeki ırkdaşlarını unutturmuyor. Ya biz?

79 Üye Atıldı

Pakistan hükümeti, millet meclisindeki Avami Partisi'ne mensup milletvekillerinden 79'nun bu sıfatını kaldırmıştır. Öteki 88 kişinin üyeliği bağımsız olarak devam edecektir.

Neyleyelim

Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu'nun Türkiye'nin Ortak Pazar'a girişi dolayısıyla hazırladığı raporda «Ortak Pazarı yeni bir haçlı ordusu olarak görmek isteyen aşırı muhafazakârlar, sorunu mecrasından uzaklaştırıyorlar. Tercüme süretiyle Avrupa'dan aldığımız kanunların Türkiye'de uygulanması nasıl hiç kimseyi hristiyan edemedi ise kamu ilişkilerini düzenleyen Roma anlaşması da hiçbir Müslüman Türkü hristiyanlaştıramaz.» denilmektedir. Demek böyle düşünebilenlerde varmış...

Buhranın Sebebi

Bakırköy Akıl Hastanesi başhekimisi ve sınırlı hastalıkları mütehassısı Dr. Faruk Bayülkem açık saçık filimlerin halkın ruh sağlığını bozduğunu açıklayarak «Açık saçık filimler henüz gelişme çağında bulunan gençlerde okulu terk etme, babaya karşı gelme, büyük cinsi ve ruhi bunalımlar meydana getirmektedir.» demiştir. Sıkı Yönetim Komutanlıklarının seks filmleri hakkında aldıkları müsbet karar bu bakımdan takdirle karşılanmıştır.

İsmi Fatih Olsun

İ.Ü. İşletme Fakültesi profesörlerinden Kemal Tosun İstanbul Üniversitesinin adının «Fatih Üniversitesi» olarak değiştirilmesi için senatoya teklifte bulunacağını açıklamıştır.

Hind-Rus Paktı

Hindistan ile Rusya geçen hafta içersinde bir dostluk andlaşması imzalamışlardır. Yapılan anlaşmaya göre taraflardan biri saldırı tehdidiyle veya saldırıyla karşılaştıkları takdirde derhal iştişarede bulunacaklar ve bu tehdidi ortadan kaldıracaklardır. Yahudi Amerikan politikacılarının Pakistan'ı Çine itmesi karşısında, Hindistan'da Rusya'ya dayanmak mecburiyetini duymuştur. Bu zamana kadar Hindistan'ın takip ettiği «Hiçbir bloka dahil olmama» siyaseti, bayan Gandhi'nin «Siyasetimizde hiç bir değişiklik olmamıştır» demesine rağmen bu suretle yeni bir safhaya girmiştir.

Komisyon Dağıldı

Eğitim reformunun stratejisini tesbit etmek üzere ODTÜ'nin TİP'li öğretim üyelerinden Nejat Erder'in başkanlığında kurulmuş olan «Eğitim Reformu Komisyonu»nun vazifesine son verilmiştir. Talebeleri ekonomik bir hayvan olarak telakki eden bu komisyonun vazifesine son verilmesi uzun zamandır vatanseverler tarafından arzu edilmekte idi.

İmam - Hatip Okulu

Millî Eğitim Bakanı Şinasi Orel Senato'da İmam Hatip Okullarının kapatılmasıyla ilgili olarak yaptığı konuşmada din derslerinin yaş ve fikir bakımından ağır geldiğini, bu sebeble de İmam Hatip okullarının orta kısımlarının kaldırılması gerektiğini söyleyerek, «Gayemiz İmam-Hatip Okullarını kapatmak değil, onları daha yararlı hale getirmektir» demiştir. Bu konuda yazılı bir beyanat veren Balıkesir Milletvekili Mevlüt Yılmaz ise beyanatında: «Dünyanın hangi demokratik memleketinde dini baltalayıcı ve dini tedrisatı sabote edici böyle bir karar alınır? Sayın millî Eğitim Bakanı bu kararı alırken Türkiye'de halen icra-i faaliyette bulunan ve dini tedrisat yapan, ruhban ve papaz yetiştirip suraya, buraya ihraç eden azınlık okullarının orta kısımlarını da kapatmayı hiç düşündü mü? Nicin ve neden nüfusun %99.5'u Müslüman olan bir milletin dini müesseseleri ile bu kadar uğraşılır. Bunu anlamak hakikaten zordur. Milletçe bu karara çıkacağız.» demektedir Şinasi Orel'in İmam Hatip Okulları hakkındaki sözü Mecliste tepkiye yol açmıştır. Milletimiz ise olanları merakla takip etmektedir.

Neden Farklı Muamele

Selçuk'un Bülbüldağ'daki Meryemana Evi'ne mini ekteli ve hırpanlı kıyafetli turistlerin girmesi Rahip Filibat tarafından yasaklanmıştır.

«Turistin hatırı kırılmaz» diyerek camilere her türlü kıyafetle girmeyi serbest bırakan ve buna karşı çıkan Müslümanları gericilikle suçlayarak haklarında koşturmuş yapan ilgililer bakalım buna birşey diyecekler mi?

Almanya'daki Komünistler

Almanya'da yürüttükleri komünizan faaliyetler dolayısıyla Türk - Danış ve Toplumcular Derneği başta olmak üzere bazı komünist teşekküller hakkında Ankara Savcılığı geniş bir soruşturma açmıştır. Evvelki hafta içinde basılan «Almanya Özel Sayımızda» komünizan faaliyetleri açıkça ortaya konulan bu kuruluşların idarecilerinin Türk vatandaşlığından atılmaları temennimizdir. Yukarıdaki resimde Almanya hakkında bastırdığımız «Almanya özel sayısı»nın kapağını görüyorsunuz. Özel sayımızdan sonra Savcılıkça açılan dava Almanya'daki işçilerimizi sevindirmişti.

1
2

AĞUSTOS

PERŞEMBE

1
3

AĞUSTOS

CUMA

1
4

AĞUSTOS

CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

Tutuklanmalar

TRT Yönetim Kurulu üyesi ve TRT Dış Haberler Müdürü Emil Galip Sandağ ile Dış Haberlerde görevli Esin Talu Çelikkhan ve mütercim Şahabettin Kalgay ve Semik Şarbet örfi idare tarafından göz altına alınmıştır. Öte yandan Ö. İ. Komutanlığınca aranan şehir eşkiyalarından D. Genç üyesi Namık Kemal Bova saklanmak-

NAMIK BOYA

da olduğu Türkiye Millî Gençlik Teşkilatında polis tarafından yapılan arı bir baskın neticesi ele geçirilmiştir. Ayrıca İstanbul Üniversitesi Senatosu Prof. Nazım Terzioğlu başkanlığında toplanarak, Malkara köylerinin de ilkeyi ve orduya bölmek gayesini güden, işçi ve köylüleri şiddet kullanarak işçi köylü iktidarını kurmaya teşvik eden gazeteleri satıcıları gerekçeyle Dr. Bülent Taner ve Dr. Yücel Sayman isimli iki asistanı Üniversiteden atmıştır.

Şeker-İş

Şeker-İş Sendikasının genel kongresi geçen hafta yapılmıştır. Yapılan kongrede, kongre başkanlığına verilen bir önergede; tüzüğün üçüncü maddesindeki «devrimcilik» deyiminin metinden çıkarılması istenmiştir. Değişiklik çok müsbet karşılandığından hiçbir üye önerge üzerinde söz almamış, derhal oylamaya geçilerek, önerge oy birliği ile kabul edilmiştir. Şeker-İş'in bütün üyelerini bu vatansever kararları dolayısıyla tebrik ederiz.

Askerî Terfiler

4273 sayılı kanun uyarınca çıkarılan subay siçli yönetmeliğine 5 geçici madde eklenerek Resmi Gazetede yayınlanmıştır. Kabul edilen yeni geçici maddelere göre 30 Ağustos 1971 tarihinde bir üst rütbeye yükselecek bir yıl daha hizmete devam edecek ve emekliye sevk edilecek general ve amirallerin tesbitini sağlamak maksadıyla Yüksek Askerî Şûraca değerlendirme notu verilmesi kararlaştırılmıştır.

Diplomat Chatrov

Hindistan'da yayınlanmakta olan Current isimli bir haftalık gazetede Türkiye'deki anarşist hareketleri düzenleyen ferdin Rus casusluk teşkilatının en ileri gelenlerinden Vladimir Chatrov isimli bir diplomat olduğu söylenmektedir. Amerikalı dört havacının kaçırılması hadisesini yöneten Chatrov, hadiseyi müteakip Seylan'a tayin edilmiştir. Chatrov Seylan'a Che Guevera taraftarlarının ihtilâlinde pekaz bir süre önce tayin edilmiştir. Suriye ve Ürdün'deki gerilla kamplarına öğrencileri göndererek, gerilla metodlarını onlara öğreten Chatrov'un en iyi yardımcısı halen Ankara'da sefaretin şoförü olan Nikolai Efimov'tir (Solcular arasında Nikki diye tanınır.) Bu haber komünistlerin ne derece satılmış olduklarını bir kere daha ispat etmeğe kâfidir.

ODTÜ'de Tedbir

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Öğrenci Disiplin Yönetmeliği yeniden hazırlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu yönetmeliğe göre Üniversite içinde veya dışında mütevelli heyetine veya üniversite öğretim üyelerine karşı saygısız ve küçük düşürücü davranışlarda bulunanlar, silâh, patlayıcı, yarıcı, yaralayıcı veya zedeleyici araç, gereç bulunduranlar, taşıyanlar ve ya kullananlar, üniversite bina, laboratuvar veya tesislerini kısmen veya tamamen işgal edenler, üniversitenin mallarını tahrip edenler, işçi, memur veya öğretim üyelerini idareye veya idarecilerle karşı kışkırtanlar çıkartma cezasıyla cezalandırılabilir.

Sudan ve ABP

Güney Sudan'daki komünist gerilla teşkilatlarına yardım etmekle suçlandırılan Rolf Steiner yapılan duruşmasında, Sudan darbesini CIA'nın (yani Amerika'nın) istediğini söylemiştir. Steiner yazılı ifadesinde «Bristol adındaki CIA ajanının İsveçli liderlerden Albay Joseph Logo'yu Ümmet Partisini yeniden iktidara getirmek için bu parti ile işbirliğine teşvik ettiğini» belirtmiştir. Meclisimizde geçen sayılarımızda çıkan yazı ve yorumlarımızı %100 teyid eden bu açıklamalar beynelmül yahudiliğin dünya politikasında oynadığı hainane oyunu bir sefer daha bütün açıklığıyla ortaya koymuş oluyor.

Yine Sabotaj

Nusaybin Gümrük Depolarında dinamit lokumlarının patlaması neticesinde çıkan yangın beş milyon lira civarında zarara yol açmıştır. Depodaki patlama ile ilgili olarak sabotaj ihtimali üzerinde durulmaktadır.

Tutuklanmalar

Ankara Sıkıyönetim 1 No. lu Mahkemesince Gazi Eğitim Enstitüsü Öğrenci Derneği Başkanı İbrahim Sevimli, Cevat Kara (Öğrenci Derneği kurul üyesi), Mustafa Turan (Öğrenci Derneği kurul üyesi), A. Nergis (Dev-Genç üyesi), İbrahim Hızlı (Dev-Genç üyesi), Vahdet Kadıoğlu ve Halil Yapağlı isimli öğrenciler T.C.K.'nın 141. maddesine aykırı hareketten dolayı beş yıldan onbeş yıla kadar hapis talebi ile yargılanmak üzere tutuklanmıştır. Ayrıca SBF öğrencilerinden Çelik Cesuroğlu ve Adana Erkek Sanat Enstitüsü öğretmenlerinden Ömer Hasbora Sıkıyönetim mahkemelerince tutuklanmıştır.

Zulümler Kacı

Doğu Alman vatandaşlarının batıya kaçmalarını önlemek maksadıyla kurulan Berlin Duvarı 10. yılını tamamlamıştır. Beton duvarlar ve tel örgülerle meydana getirilen utnaç duvarı dahi doğudan batıya ilticaları önlememektedir. Son 10 yıl içinde 4 milyon kadar Doğu Alman vatandaşı batıya ilticayı başarmıştır. Bu arada çok kişi kaçarken öldürülmüş ve ya yakalanmıştır. Son olarak Peter Döbler isimli bir

PETER DÖBLER

doktor Doğu Almanya'nın Rostok limanından denize girerek 24 saat yüzdükten sonra Baltıkta yol alan bir kotanın yardımıyla son derece bitkin bir vaziyette kurtararak batıya kaçmayı başarmıştır.

Almanya Hakkında

Türkiye'de millî ordunun sillesini yiyen komünistler faaliyetlerini artık, Almanya'daki işçi kardeşlerimiz üzerinde sürdürüyorlar. Hem de öyle «demokratik sosyalizm», «tam bağımsız Türkiye» diyerek değil... Açıkta açığa... orak-çe kılıç kızıl paçavraları miting meydanlarında dolaştırarak, Yunan, Bulgar köpekleriyle omuz omuza yürüyerek, asil milletimizin şerefini beş paralık ederek, haince ve namussuzca vatan satma yarışa yapıyorlar.

Vatandan uzakta, Alman'ın tozlu kömür ocaklarında nafaka davasını sürdüren sahipsiz işçimiz şimdi komünist sınısırların eline düşmüştür. Bu yetmiyormuş gibi yahudi ajanlarının ve hristiyan misyonerlerinin bütün çalışmaları Türk işçisi üzerine taksif edilmiştir. Çilekeş Anadolu'nun temiz evlatları şimdi namus ve haysiyetlerini, Türklük ve Müslümanlıklarını korumak savaşında ana vatandan uzanacak şefkat ellerini bekliyorlar.

Hristiyan kültürlerinin propagandasına terk edilmiş Türk çocukları, millî ve dinî kültürden mahrum durumdadır. İşçimizin müslümanca ibadeti tam olarak temin edilememiştir. Büyük bir mesken sıkıntısı mevcuttur. Millî birliğimizi temin eden gün ve bayramlarımızı yaşamak mümkün olamamaktadır. Bütün bunlara 6 milyon Alman kadının evli olmadan tek başına yaşadığı Almanya'nın ahlâksız yaşayışı eklendiğinde Müslüman - Türk'ün hangi tehlikelerle karşı karşıya olduğu korkunç bir manzara olarak karşımıza çıkacaktır.

Bugün Almanya'da Rusya ve diğer komünist ülkelerden büyük maddî yardım gören Türk (İ) komünist sendika ve dernekler mevcuttur. Bunların başında İleri Organizatör — Türk Danış —, Alman Sendikalar Birliği, Proleter Devrimcileri, Türk Toplumcular Ocağı, İşçi-Köylü Berlin Bürosu, Türk Gençliği Kültür Kulübü, Almanya Türk Toplumcular Derneği gelmektedir.

Ayrıca Varşova, Budapeşte, Belgrad radyolarından Türkçe yayınlar yapılarak Almanya'daki Türkler arasında komünizmin yayılmasına çalışılmaktadır.

Bu komünist sendika ve dernekler; miting, yürüyüş ve bildirilerinde açıkça devletimize çatmaktan çekinmemektedirler. Almanya'daki komünistlerin ellerindeki en önemli teşkilât olan TÜRK DANIŞ'ın aslen Bulgaristan'lı olan başkanı Mesut Yıldırım, eline geçirdiği Köln radyosundan «sıralarda Almanya'yı ziyaret eden Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay için; «Sahte düzenin sahte temsilcileri» diyebilmektedir.

Erim hükümeti için; «Bir avuç kanlı soyguncuya huzur ve refah, milyonlarca halkımıza jandarma dipçisi ve polis kurşunu! İşte faşist Erim iktidarının gerçek yüzü!» derlerken Millî ordumuzun mümtaz komutanlarına; «Halkın emeği ile oynayan, faşist Sunay - Tağmac - Erim iktidarının ta kendisidir... Faşist askerî diktatörlük bütün emekçilerin ve orta halli yurttaşların en zalim düşmanıdır.» gibi en adi ithamlarla saldıyorlardı. Yine bu Moskof beslemeleri, kandırabildikleri zavallı işçilerimize meselâ her pazar günü saat 16.00 da Kaminraum'da yapılan seminerlerde, «Sosyalizmden komünizme geçişin şartları» gibi bilgiler (İ) veriyorlardı.

Bugün memnuniyetle öğreniyoruz ki, Ankara savcılığı Federal Almanya'da kurulmuş bulunan Türk Danış ve Toplumcular Derneği dahil öteki komünist teşkilatların yöneticileri hakkında geniş bir soruşturma açmıştır. Bu soruşturmanın meclisimizin «Almanya özel sayısını» neğrettiği günlerle rastlaması da ayrıca sevindiricidir. Savcılık, «Aşırı Sol» çalışmalarını sistemli olarak yürütüldüğünü, özellikle bu ülkelerdeki Türk öğrencilerinin bu çalışmalara katıldığını tespit etmiştir. Almanya'daki komünist öğrenci hareketlerinin yöneticiliğini Türk vatandaşlığından çıkartılan, fakat Danış tay'ın -ne hikmettir bilinmez- verdiği karar ile tekrar vatandaşlığa dönen Hakkı Keskin yapmaktadır.

Şimdi Türk hükümetine büyük vazifeler düşmektedir. Millî davanın Almanya'daki savunucularından Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneğinin de bilgilerinden istifade ile, Almanya'daki Türk işçileri üzerinde yapılan komünizan propagandaya mani olunmalıdır. Bu faaliyetleri yürütenler Almanya'dan getirilerek gerekli cezalara çarptırılmalı, Almanya'daki komünist öğretmenlerin faaliyetlerine son verilmelidir.

Eğer geçmiş kötü günleri tekrar yaşamak istemiyorsak...

«Ulus» Meselesi CHP'yi Yeniden Karıştırdı

Ulus Gazetesindeki fırtına, Vedat Dalokay'a satılması ve isminin Barış olmasıyla sükuna ermemiştir. Bilakis, henüz satılmadan önce başlayan CHP içindeki kargaşalığın daha da artmasına sebep olmuştur. Ulus'un satılması işi Ecevitçiler ve Satırcılar arasında başından beri zaten bir çekişme konusu idi. Hatırlanacağı üzere, Kemal Satır gazetesinin satılmasına karşı çıkmış, İnönü ise meydana gelen açıkların nasıl kapatılacağını sorarak «istersen sen öde» diye son sözünü söylemişti. Bu Ecevitçilerin İnönü'yü ikna ettiklerinin bir işaretiydi. Ecevit takımı, herhalde Ulus'un politikasının tam kendi istedikleri tarzda olmadığını düşünerek muvazaalı bir satış kararı almışlar ve gazete tamamiyen ele geçirmek istemişlerdi. Nitekim öyle de yapıldı. Ve daha çok Ecevitçi olarak tanınan Vedat Dalokay gazeteyi ele geçirdi. Şimdi gazeteye Sosyal Demokrat veya

Demokratik Sosyalist bir görüşün hakim olması, bu sebeplerle izah edilmektedir. Ulus meselesi bir müddet daha CHP'yi karıştıracak ve muhtemel bir bölünmeyi hızlandıracak gibidir. İlk tepkiler başlamıştır bile.

11 Ağustos 1971 tarihinde Millet Meclisi Basın Bürosunda bir basın toplantısı yapan CHP Ankara Milletvekillerinden İbrahim Sıtkı Hatipoğlu, gazeteden sorumlu kişilere 23 soru tevcih etmiştir. Sorular, parti merkez idarecilerini ve gazete idarecilerini kâfi derece de itham altında bırakmaktadır. Aşağıdaki sorulara nasıl cevap verileceği ve CHP içeriğinde ne gibi gelişmeler olacağı merakla beklenmektedir.

1— Gazete 750 bin liraya haricen öğrendiğimize göre satılmıştır. Bu gerçek değer mi dir? Daha fazla para teklif edenler olmuş mudur?

2— Neden Vedat Dalokay

tercih edilmiştir? Bu tercihte, ticari amacın yerine yoksa bir siyasi amaç mı gözetilmiştir? Bu durum karşısında usulsüzlük ve muvazaaya hatıra gelmez mi?

3— Ulus Gazetesi zarar ediyor, deniliyor ki bu bir gerçek. Bu zararın nedenleri açıklanabilir mi? Ulus gazetesinin hakiki zararı yılda 800 bin lira civarında olmasına rağmen iki buçuk milyon liralık zarar gösterilerek hazırlanan rapordaki zorlamanın hakiki sebebi nedir? Zararın sebebi kanaatimize göre kötü yönetimdir. Örneğin:

a) Sık sık genel yayın müdürü değiştirilmiş ve bunlara yüzbinlerce lira tazminat ödenmiştir. Değiştirilen genel yayın müdürleri Seyfettin Turhan, Nihat Subaşı, Altan Öymen ve Erdoğan Tamer neden bu göreve getirilmişler ve kısa bir süre sonra işlerine son verilerek yüzbinlerce lira tazminat ödenmek zorunda kalmışlardır?

b) 11 ay önce gazetede yapılan büyük tasfiyenin nedeni ve gazeteye yüklediği mali külfet kaç yüzbin liradır?

4— Gazete son bir yılda ne kadar telif ücreti ödemiştir? Bu para kimlere ödenmiştir?

6— Haluk Ülman kaç öğrencisini Ulus'ta görevlendirmiştir? Bunlar gazeteci midir? Bunların arasında Dev-Genç'e üye olanlar var mıdır? Atatürk Üniversitesi'nden getirilen asistan Deniz'in kişiliği nedir?

Ulus gibi zarar eden bir gazetede bu kadar elemana ihtiyacı var mıdır?

7— Gazetenin tirajının düşmesinde gazeteci olmayanların rolü var mıdır?

8— Başyazar ve merkez yönetim kurulu üyesi Haluk Ülman Şili Devlet Başkanı Ailen de ile mülakat lüzumunu neden hissetmiştir? Bu mülakat Ulus'a kaç bin liraya mal olmuştur? Ve Ülman'ın bu konuda kaç yazısı yayınlanmış ve her yazının değeri ne kadar liradır?

9— Gençlik Kolları Genel Başkanı Süleyman Genç, Ulusal Basimevinden ve Ulus Gazetesinden kaç bin lira almıştır?

10— Parti genel müdürü Turan Erker hangi gazetecilik bilgisine dayanarak Ulus'un genel yayın müdürlüğüne getirilmiş ve kendisine ayda kaç bin lira ödenmiştir?

11— Ulus Gazetesi için kiralan bir taksiye ayda kaç lira ödenmiş ve bu taksi hangi hizmetler için kullanılmıştır?

12— Parti genel merkezinde görevli olup da Ulus'ta vazî işleri ve idari kısmında çalışanlardan Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin yakını olan var mıdır?

13— Eski genel sekreter Ecevit'in Paris'e gidiş dönüş uçak bileti nereden karşılanmıştır? Ulus'un Pan Amerikan şirketinden alacağı ilan bedelinden karşılandığı doğru mudur? Bu biletin değeri ne kadardır? Bu da zarar hanesine mi işlenmiştir? Bu tasarrufun parti tarihinde böyle bir emsali var mıdır?

basında ideolojiler kavgası

Vay!

Merhametsizler

Vay!

«Mehmet Barlas, yığınla aydının dünya ölçüsünde bir protesto hareketine katılmak için girdiği «Vietnam Derneği» ne üye olduğu bahanesiyle gazeteden uzaklaştırılmıştır. Bu arada işçi, sendika ve öğrenci çevreleriyle ilişkilerini aşırıya geçirdiği diye başarılı muhabir Şükran Ketenci'nin de işine son verilmiştir. Genç gazetecinin anne olmak üzere bulunuşu, kocası Ahmet Ketenci'nin tutuklu oluşu dolayısıyla ailenin bütün yükünü Şükran Ketenci'nin omuzları üzerinde bulunuşu ne yazık ki Cumhuriyet'in yeni yöneticilerinin yüreğini sıplatmamıştır»

Ortam, Sayı: 11
9-16 Ağustos 1971

14— Yıllarca sosyal adalet diye haykıran ve işçi haklarını savunduklarını söyleyen yetkililer kapatılan Ulus'ta çalışan işçilerin (bunların çoğu ağızta kalmıştır) kanunî haklarını ödemiş midirler? Ödeyecekleri mi, ödeyeceklerse karıştığını nereden bulacaklar?

15— Barış gazetesi Ulus'un devamıdır diye lansa edilmiş ve birkaç gün de parti yetkililerinin sorumluluğu altında çıkarılmıştır. Bu gazete Cumhuriyet Halk Partisinin resmi organı mıdır? Bu şekilde takdimin maksadı nedir? Bu yola bilmediğimiz açmazlarla mı gidilmiştir?

16— Ulus Gazetesinde de mirperde gerisine haber ve malzeme gönderdiği iddia edilen ve halen Cumhuriyet Savcılığınca memlekete zararlı faaliyetleri sebebiyle mensupları hakkında tahkikat açılan derneklerde, Almanya'da çalıştığı kulağına gelen bu şahıs kimdir?

Damataın Döktürüleri

«İnsan artık bir «politik hayvan» değildir «Ekonomik hayvan»dır. 20 Yüzyılda ekonomi ise, yaşayanlarla teması olan yarı ilim, yarı sanat bir daldır.»

Metin Toker
8 Ağustos 1971
Milliyet

Ya Sen Hangi Türdensin Bay Damat

Bay «Ortamcılar» Herhalde «Cumhuriyet» te İhanet Etti

Cumhuriyet Gazetesinde, geçen hafta yayınlanan açıklama yazısından sonra, epeyce değişiklikler oldu. Gazetenin haberleri daha ilk bakışta bu değişikliği ortaya koymaktadır. Marksist yorumlardan kurtulan haberler ve fıkralar az çok gerçeğe uymaya başlamıştır. Meselâ: 11 Ağustos 1971 tarihli gazetede Ergun Balcı'nın yaptığı Orta-Doğu hakkındaki bir yorum şöyle demektedir ki yıllarca milliyetçilerin belirttik istediği gerçeğe yakınlaşmanın bir ifadesidir. «Kaldı ki, İsrail bir arap saldırısına uğrasa bile Tel Aviv'e Birleşik Amerika ile birlikte ilk yardım edecek olan ülke Sovyetler Birliğidir. Çünkü İsrail Moskova'nın Orta-Doğu'daki varlık sebebi dir. Sovyetler Birliği İsrail tehlikesine karşı Arap dünyasını koruma gerekçesiyle Orta-Doğu'ya yerleşmiştir ve İsrail yoklursa, Rusya'nın bölgede kalması nedeni de ortadan kalkar. Bu bakımdan İsrail'in ortadan kalkmasını Birleşik Amerika kadar Sovyet Rusya da istemez... Yani İsrail'in güvenliği bir noktada zaten otomatikman iki devin de garantisi altındadır»

Bir de şu iki devin İsrail'i bu kadar korumasının sebebini söyleseler, hakikata daha çok yaklaşmış olacaklar ya neyse...

Yalnız bu demek değildir ki Cumhuriyet, tamamen milliyetçi oldu. Hayır bu söylenemez. Hâlâ Cumhuriyet'in satırında midenizi bulandıran şu malum kokuşmuş din düşmanlığı bitinceye kadar, Milliyetçi vasfını kazanması mümkün değildir. Herhalde bunun için pek çok zamanın geçmesi gerektir.

Diğer taraftan, Cumhuriyetten istifa eden N. Nadi, Devrim Ant gibi bugün kapatılmış komünist gazete ve dergilerin tutuklanmamış yazarlarının toplandığı Ortam'a geçmiştir. Hem de Mümtaz Sosyal'dan sonra tutuklanan Muammer Aksoy'un yerine baş yazı yazmaya. Ve Ortam «Cumhuriyetin Sonu» başlığı altında Cumhuriyet'e veryansın etti. Cumhuriyet'in yeni yazarları Fikret Ekinci ve Cihan Baban için demediğini bırakmadı. Vietnam'daki komünistlerle yardımlaşma derneği üyelerinin, Dev-Genç'in vatan satan eylemlerine mes'uiyet kılıfını giydirenlerin, hattâ bizzat eylemlere katılanların ihracı çok dokunmuş olmalı ki, Cumhuriyet'in artık devrimci yayın organları listesinden silindiğini bildiren yazılar döktürdü.

Şu an Ortam bilumum komünist cephenin elbirliği ile destekleyeceği bir mecmua haline gelmiştir. Ve belki de komünist cephe bir müddet sonra Ortam'ın yayınlarını destekleyecek bir günlük te çıkarmaya çalışacaklardır. Ve onunla Cumhuriyet'e rekabet edeceklerdir. Bakalım hangisi devrimcilik (!)te daha hızlı gidecektir...